

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXVI. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM ÁRA: 2,30 FT 1989. MÁJUS 1.

Tervszerűbb készletgazdálkodás A vállalat 1989. évi terve

Talponmaradásunk csak javuló gazdálkodással biztosítható

Éves termelési és gazdálkodási tervünket a bányászati üzemek rendelkezésre álló ércvagyonra és a vājvégi létszám alapján állítottuk össze. Eszerint a saját ki-termelésű kőzet mennyisége közel azonos az elmúlt évi ténnyel: a III. és a IV. sz. bányáüzemben csökken, az V. sz. bányáüzemben emelkedik. A nyersérc-termelés mennyisége tonnában 5, fémben 10 százalékkal csökken. A vágathajtás mennyisége közel azonos, a bányafúrás mennyisége emelkedik.

A bányáüzemi termeléshez kapcsolódva csökken az ércosztályozás és a vegyi feldolgozás, valamint a fémtermelés és az export mennyisége is az előző évi-hez.

Alaptevékenységünk éves termelési előirányzatának időarányos részét az első negyedévben túlteljesítettük. Ezt részben a fejtési és a vágathajtási teljesítmények javításával, részben a kieső munkaidő csökkentésével érték el. Nyersérc-termelési tervünket tonnában 102, fémben 107 százalékkal teljesítettük. Termelési tervét mindhárom bányáüzemi teljesítette. A bányáüzemi termeléssel lépést tartott az ércosztályozás és a vegyi feldolgozás. Éves exporttervünk 28 százalékat teljesítettük az első negyedévben. A túlteljesítésre szükségünk is volt, mert gazdálkodási körülményeink háromszázalékos többletexportot igényelnek, amelyet többletráfördítés nélkül, munkánk tartalmi mutatóinak javításával, a művelési és a feldolgozási veszteség, valamint az elszegényedés csökkentésével kell biztosítanunk. Legeredményesebb kiegészítő tevékenységünket, az értékesítésre beszerzett közvetlen anyagimportot fejlesztjük. E tevékenység eredménye jelentősen megemelkedik, elsősorban az ezirányú előírások változása következtében.

Jelentősebb termelői kiegészítő tevékenységünk közül a bérifúrásnál és a műszergyártásnál termelés-növeléssel, az acélöntvényés az Andó robbanóanyaggyártásnál mennyiségi szint-tartás mellett árbevétel-növeléssel számolunk. A fejlesztést e tevékenységeknél a minőségi munka javításával, a választék növelésével, szelesebb körű piacutatással kell biztosítanunk. Ma még kérdéses a műszergyártás előirány-zott fejlesztése, mivel a banyoni épületek átalakítása részben tervezési, részben kivitelezési okok miatt nem halad megfelelően. A gyorsított és összehangolt műszaki fejlesztési és kísérleti tevékenység szükséges ter-

vezett új termékünk, a szkandium előirányzott mennyiségi és minőségi elő-állításhoz.

Földtani kutatásunk a kis mélységben települő fúrólukak útján kilügzött lelőhelyek keresésére irányul. Az e művelési mód-dal kinyerhető fém önköltsége lényegesen kisebb a mélyműveléssel termelt féménél, ezért csökkentené azt a jelenleg fennálló feszültséget, amely termelésünk gazdaságosságában jelentkezik. Biztató reményeink vannak ilyen ércesedés felkutatására, de leelőlyünk még nincs. A külszíni kutatás mellett folytatjuk a IV. és az V. sz. bányáüzemben az ércva-gyon növelésre irányuló földtani kutatást vágathajtással és bányafúrással.

Beruházási tevékenységünket a folyamatban lévő létesítmények kivitelezése határozza meg. Az V. sz. bányáüzem módosított programjának a még rendelkezésre álló pénzügyi kerete mértékéig folytatjuk a klímatiszítási telep kivitelezését, a 13/21-es vakakna rakodóinak kiképzését és a centrális vakakna szel-relvényezését. E munkákat pénzügyi hiány miatt — a beruházási keret terhére — már nem tudjuk befejezni. Az V. sz. bányáüzem módosított beruházási programjával a fél év végéig kell elszámolnunk. Folytatjuk az Ércdúsító üzem rekonstrukcióját, a különböző üzemrészek technológiájának korszerűsítésével, az osztályozástól a végtermék csomagolásáig, kiterjesztve azt a kiszolgáló üzemrészekre is.

Műszaki fejlesztési tevékenységünk széles körű. A bányászati technológia fejlesztése során folytatjuk a szálban álló kőzetek tulajdonságainak vizsgálatát, a bányászellőtetés, a klímatiszítási és a porvédelem javítására irányuló vizsgálatokat, a fúrási és a robbantási technológia korszerűsítését. A bányászati tevékenység mélyülése következtében változik a ki-termelt nyersérc feldolgozási tulajdonsága, ezért az elért magasfokú fémkiho-

zatali hatások szintentartása csak a technológiai folyamatok és berendezések folyamatos korszerűsítésével biztosíthatók. Műszerfejlesztési programunk új gyártmányok termelésbe vonásával valósítható meg. A termelési és a gazdálkodási körülményeink javítására irányuló kutatások mellett növekvő feladatként jelentkeznek a környezetvédelmi vizsgálatok is, lépést kell tartanunk az egyre bővülő, szigorodó követelményekkel.

Létszámtervünk azonos az elmúlt évi ténnyel. A kiegészítő tevékenység növeléséhez a szükséges létszámot belső átcsoportosítással kell biztosítanunk. Az év elején megjelent rendelkezések szerint bértó-

(Folytatás a 3. oldalon)

Gazdálkodás, platform- szabadság

Április 6-án délután tartotta soronkövetkező ülését a vállalat pártbizottsága. A napirendek fontossága és sokasága több órás testületi ülést igényelt.

A pártbizottsági ülés azaz kezdődött, hogy a testület tagjai felállással emlékeztek a közelmúltban elhunyt Bugyik Jánosra, a fegyelmi bizottság elnökére, a pártbizottság tagjára.

Első napirendként személyi kérdésekben döntött a pártbizottság. A jelölőbizottság harmas javaslatot tett a végrehajtó bizottság új tagjának személyére, így Laczkó László műszaki főosztályvezetőt, Mészáros István általános vezérigazgató-helyettesét és Turi Gyula biztonságtechnikai osztályvezetőt javasolta. A választás a harmadik menetben hozott eredményt — jöcskán akadt dolga az elnökölő Varga Jenőnek — s Varga Mihály vezérigazgató helyére, a végrehajtó bizottságba, Turi Gyulát választották be a testület tagjai.

A pártbizottság, érdemei elismerése mellett, nyugdíjba vonulása miatt felmentette Kisdaróczi Jánost a Mecseki Ércbányász felelős szerkesztői beosztásából, s egyetértett Kablár Jánosnak — eddigi munkája mellett — e tisztségbe való kinevezésével.

(Folytatás a 4. oldalon)

Éljen a 100. munkásünnep!

Pablo Picasso rajza

Gondolatok 1989. május 1-jén

Egy évszázada annak, hogy Párizsban a II. Internacionálé alakuló kongresszusa 1890. május elsejétől világszerte a munkásság napjává nyilvánította ezt a napot.

1889. július 14-én a kongresszus résztvevői három év távlatában is úgy értékelték, hogy az 1886. május elsején Amerika-szerte lezajlott általános sztrájk a 8 órás munkanapért igaz, jogos követelés volt. A tüntetés során meghaltak, megsebesültek, majd ezt követően a peres eljárások során kivégezték, bebörtönözték vére, szenvedése nem merülhet feledésbe. A munkásvédelemért évről évre újból és újból ki kell vonulni az utcára.

Hazánkban a Magyarországi Általános Munkáspárt mozgósította a magyar munkásságot a nyolcórás munkaidő kivívására. A Népszava cikke — 1889-ben — így fogalmazott: „Nyolcórás munkaidő mellett a munkás nem képez többé munkaeszközt, hanem elkezd ember lenni! A győzelem megérdemli a küzdelmet! Munkások, szervezkedjétek!” A magyar munkásság megértette az idők szavát. 1890. május 1-jén a budapesti nagygyűlésen 60 ezer munkás vett részt, és vidéken is voltak tüntetések. A Népszava május 2-ai száma arról tudósított, hogy mindenütt „méltóságteljesen és rendben folyt le az ünnepély”. A későbbi évek május 1-jei tüntetéseit nem egyszer véres összetűzésekkel járták.

1945 óta május 1. hivatalosan is elismert, fizetett ünnep. Évtizedek óta békés felvonulást jelentő tavaszi ünnep, „megrendelt” jó idővel, napsütéssel, mely alkalmas arra, hogy a nyomasztó, borongós téli napok után az egész napot családostól a szabadban lehessen tölteni.

De sajnós, a száz év előtti követelés ma is időszertű!

Igaz ugyan, hogy a hivatalos mun-

kaidó napi 8 óra, heti 40 óra, évek óta szabad a szombat és a vasárnap. Tehát, az is igaz, hogy igen nagyot léptünk előre.

Elődeink a „három nyolcasért” küzdöttek és eszükbe sem juthatott, hogy ez a követelés „hiányos”. Nem gondolhattak arra, hogy száz év múlva azt is hozzá kell tenni, hogy a 8 órás munkából tisztességesen meg lehessen élni, gyerekeket lehessen nevelni, taníttatni; élni is lehessen a mai kor technikájával — majd pedig egy élet munkája után a nyugdíj biztosítsa a nyugodt öregkort.

A hobbikert valóban csak önkéntes, egészséges testmozgást jelentsen. Ne legyen gmk, melynek a „logikája” egy szervezett áruterelő társadalomban élő számára egyszerűen megmagyarázhatatlan. Ne arról olvashassunk statisztikákat, hogy hányan nyomorodnak meg, halnak meg idő előtt a túlhajszoltságtól, fiataljaink hány százaléka narkós, hány család hullik szét, hányan élnek a társadalmi létminimum alatt...

Igazítsuk végre helyre az elmúlt évtizedek olyan kifecicamodott fogalmait, mint például az, hogy az a nő, aki gyermekeit legalább néhány évig maga szeretné nevelni, s nem akarja hajnalban zsúfolt autóbusszon bölcödébe, óvodába vinni, idegenekre bízni — ő pedig segéd-, vagy betanított munkát végezzen (mert állítólag ez a hasznosabb) az nem dolgozik „csak” háztartásbeli, akit „eltartanak”.

Vagy például az a szólam, hogy a nyugdíjas „kapja” a nyugdíjat, a fiatalok „eltartják”. Így „sikerült” nálunk kiirtani az idősek tiszteletét...

És most hogyan tovább? Mi lesz igaz száz év múlva is? Mikor kezdünk el mi is, ebben a hazában „ember lenni”?

Müller Jánosné

20:29

Május 1-je programja

A fenti cím akár egy kézilabda-mérkőzés eredménye is lehetne, melyből kiderülhetne, hogy a vendégcsapat 9 gólos előnnyel utazhatott haza. Itt némiképpen másról van szó, bár a hasonlóság rendkívül csábító. A vállalati szakszervezeti bizalmi testület legutóbbi ülésén felállt egy testületi tag és javasolta, hogy a szakszervezeti bizalmiak szokásos évi továbbképzését — tekintettel a vállalat helyzetére —, szinkronban a lap egy másik helyén említett intézkedési tervvel, mely a vállalat '89. évi gazdálkodási helyzetének javítására született, egyszóval takarékosági okokból, ne Balatonfüreden, hanem — hasonlóan a műszakiak továbbképzéséhez — itt, Pécsen rendezzék meg. A bizalmi testület 20 tagja támogatta ezt a javaslatot, 29 ellenezte, 3 fő pedig tartózkodott. Ezzel a testület, a maga részéről, a témát lezártnak tekintette: irány Balatonfüred!

A döntéssel kapcsolatban több kérdés is megfogalmazódik. Milyen pénzből fedezik a résztvevők utazási, étkezési stb. költségeit? Vállalati, vagy szakszervezeti pénzből? Nem egészen mindegy. Ha vállalati pénzből, akkor ezt máshonnan, mondjuk a nyereségből kell a vállalatnak elvennie. Ha szakszervezeti pénzből, akkor a szakszervezeti tagok, egy-két százalék híján valamennyi dolgozó zsebéből. Ha a szakszervezeti aktivistáknak dukál a füredi továbbképzés, miért nem dukál ugyanígy az egyéb szakmáknak is. Vagy a szigorúbb takarékoság követelménye csak rájuk vonatkozik?

A döntés megszületett. Három fő csupán nézőként vett részt a szavazáson. A mérkőzést 20:29 arányban a vendégcsapat nyerte...

-k-

8 órakor: Gyülekező a Kossuth téren, a Konzum bejáratánál. A MÉV koncert fúvós zenekara köszönti vállalatunk dolgozóit.

9 órakor: Indulás a Széchenyi tere.

9—10 óráig: Térzene, beszélgetések, riportok a nagygyűlés résztvevőivel.

10—11 óráig: Május elseje köszöntése, az ünnep méltatása. Nagygyűlés. Elősként Medveczky Antal, az SZMT vezető titkára szól, őt Angyal Ottó, a Magyarországi Szocialdemokrata Párt Pécs-baranyai ügyvezető elnöke követi, végül Koltai Dénes, az MSZMP Pécs Városi Bizottságának első titkára mond ünnepi beszédet.

11.30 órakor: A Kossuth térről a MÉV dolgozóit „Majális '89” megkülönböztetésű különjáratokkal indulnak a Malomvölgyi Parkerdőbe. A különbuszok indulásának menetrendje. 11.30 óra: Kossuth tér (négy autóbussz)—Malomvölgyi

Parkerdő bejárata; 13 óra: Kossuth tér (négy autóbussz), megállók: Árnas úti megálló, Sarohin úti ABC, 61-es busz végállomása, Malomvölgy.

14 órakor: Nevelési Központtól (igény szerint).

15 órakor: Nevelési Központtól (igény szerint).

Vissza: 18, 19 és 20 órakor a Malomvölgyből a Nevelési Központig.

A majális helyszíne megközelíthető még a kökényi járatokkal, melyek az alábbi időpontban indulnak az autóbussz-végállomásról: 10, 12.25, 14, 15.15, 16.25, 17.40, 19 óra. Vissza: 12.50, 14.35, 15.50, 17, 18.10, 19.40 óra.

12.30 órakor: Gyalogtúra indul a 61-es buszvégállomástól, a Pécs város határát jelző táblától, Malomvölgybe. A résztvevők út közben játékos sportvetélkedőkön vehetnek részt.

A Majális '89 programja

(A „Papp-ház” I. sz. tó keleti oldala, sétány északi kezdete közötti területen.)

14 órakor: Hajómodell-bemutató a tavon (Ércbányász modellező klub).

A színpadon 14—14.45 óráig: Fúvószenekari (MÉV koncert-fúvószenekar).

14.45—16 óráig Németh János, a PNSZ művésze vezetésével gyermekprogramok: Játékos vetélkedők, játszótér, búvész, sárkányépítés az Ércbányász modellező klub segítségével. (A sárkányépítő-verseny győztese Günther-sárkányt nyer.)

16—17 óráig: „Nevetni nem szégyen”, a PNSZ művészeinek műsora. Fellépnek: N. Szabó Sándor, Dévényi Ildikó, Unger Pálma, Moravetz Levente, Mitterle Gábor.

17 órakor: Repülőmodell-bemutató a tó környékén (Ércbányász modellező klub).

17—19 óráig: Modern táncok bemutatója (pécsi amatőr együttesek).

Reformszemlemben, reális helyzet tudattal

A városi párttervezlet óta eltelt időszak eseményeiről, az akkor újjáalakított testület eddigi tevékenységéről és a jövő feladatairól tartottak sajtótájékoztatót a közelmúltban az MSZMP Pécs Városi Bizottságán.

Koltai Dénes első titkár, valamint Kisbán Gábor, Varga Jenő és Szelestey György titkárok alapos, részletes helyzetértékelést adtak a gazdasági és társadalmi viszonyokról, sajátosságokról, a város kommunisztái előtt álló feladatokról.

Mint azt többször is hangsúlyozták, a pártbizottság és annak vezető tisztviselői a reformfolyamatok meghatározó erővé kívánják válni. Valamennyien az átgondolt gazdasági és társadalmi reformok hívei, ebben látják a jövőt, hisz a toldozás-foltozás nem visz előre.

A decemberi párttervezleten elhangzott program, az azóta történt változások miatt korrekcióra, átdolgozásra szorul, ezért a testület egy határozott, új programot szeretne készíteni, amely már a közelgő választásokra is előre mutat. A program kialakításához elsősorban reális helyzetudatára lesz szükség.

Sok szó esett a sajtótájékoztatón a lakóterületi pártmunka hogyanjáról, mikéntjéről is. A városi lakóterületi pártszervezetekhez tartozó mintegy 2700 kommunista többsége nyugdíjas, sokat próbált, elkötelezett párttag. Munkájukra nagy szükség lesz a jövőben is, de a lakóterületi pártszervezeteket meg kell erősíteni. Ezzel párhuzamosan minőségi előrelépésre van szükség a mozgalmi munkában is, különös tekintettel a közelgő választásokra.

A lakóhelyi politikai munka eredményesebbé tétele érdekében el kell készíteni a város politikai térképét. A mozgósításhoz, a politikai akciók eredményes megszervezéséhez elengedhetetlenül szükséges egy olyan nyilvántartás, mely a párttagok lakóhelye alapján készül. Egyébként ugyanezzel a céllal az év második felétől úgynevezett politikai központokat létesítenek a városban. Várhatóan 10—12 ilyen koordinációs központ működik majd. Ennek kapcsán megtudtuk, hogy a városi pártbizottság egyetlen objektuma sem épült tanácsi pénzből, létesítésüket, fenntartásukat és felújításukat a párttagdíj és egyéb források fedezték és fedezik.

A közelmúltban egyébként a városi pártbizottság létesített egy választási irodát is, amely a jelöltek kiválasztásával és felkészítésével foglalkozik majd.

N. G.

Kitüntetések

V. I. Lenin születésének 119. évfordulója alkalmából kimagasló agitációs és propaganda tevékenységéért Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésben részesült Székely Endre (IV. sz. bányauzem).

Az MSZMP Baranya Megyei Bizottsága eredményes agitációs és propaganda munkájáért Elismerő Oklevelet adományozott Hegyi Józsefnek (Szolgáltatató üzem) és Temesi Jenőnek (V. sz. bányauzem).

Felhívás!

A nagymarosi lakóterületi pártalapszervezet tagsága — figyelemmel kísérve a Bős—Nagymarosi Vízlépcső építésének vitáját és a beruházás leállítására szervezett kampányt — felelősségének tudatában aláírásgyűjtést kezdeményez a nagymarosi vízlépcső építésének folytatása mellett és a népszavazás követelése ellen. A népszavazás a felelősség áthárítását, a beruházás leállítását pedig hazánk nemzetközi tekintélyének lejáratását jelentené. Álláspontunk az, hogy a megkezdett beruházás mielőbb fejeződjék be, természetesen a környezet védelmét biztosító valamennyi létesítménnyel együtt úgy, hogy az valóban az egész nemzet boldogulását szolgálja. Kérjük minden felelősen gondolkodó magyar állampolgár támogatását.

Kérjük a vállalat azon kommunistáit és dolgozóit, akiknek helyesléssel találkozik a felhívás, az üzemi pártalapszervezeteknél található gyűjtőíveken aláírásukkal segítsék a megkezdett beruházást.

Politizáló ifjúság

A márciusban megtartott amely találkozott a mi elvállalati KISZ küldötttervezlet határozott úgy, hogy teljes jogú tagszervezetként ugyan továbbra is küld képviselőket a KISZ Baranya Megyei Bizottságába, ám regisztrált tagsággal a Magyar Dolgozók Ifjúsági Szövetségéhez jelentkezik be.

— Szeretnék megteremteni az önálló politizálás feltételeit, ehhez azonban gazdasági függetlenségre lenne szükség, amelyet vállalkozások révén akarunk megteremteni.

— A lakóterületi munkát tartjuk elsődlegesnek, de nyilvánvaló, hogy a fiatalokat elsősorban a munkahelyen lehet elérni, megtalálni. Politikamentes gazdaságot akarunk, de a különböző jogosítványok leadása, átadása csak úgy történhet meg, hogy a fiatalok érdekvédelme nem szenvedhet csorbát.

— Az ifjúság érdekeit képviselve, aktívan részt kívánunk venni a szakszervezet munkájában. Amennyiben tudunk élni ezzel a lehetőséggel, az jó dolog, viszont, ha nem, akkor gyengék vagyunk.

— Elképzelhetőnek tartjuk azt is, hogy idővel általunk fizetett, hivatásos képviselő révén is politizáljunk. Persze most, amikor a politikai intézményrendszer változásairól beszélünk, sok még a nyitott kérdés. Minden biztonnyal mérföldkő lesz a magyar ifjúsági mozgalom történetében és meghatározó döntéseket hoz majd a KISZ XII. kongresszusa is — mondotta elutazása előtt a KISZ MÉV Tanácsának titkára.

— Már a vállalati KISZ küldötttervezleten is sok szó esett róla, hogy tevékenyen részt kívánunk venni a MaDISZ programjának kidolgozásában, formálásában. A közgyűlés végül is olyan programot alkotott,

Nógrádi

Emlékképek a „100”-ból

Megváltozott világunkban ünnepeink — ünneplésünk — sem maradhatott változatlan. Természetes ez, hiszen az ünnep soha nem lehet mentes a társadalom gondjaitól, feszültségeitől még akkor sem, ha a szó hallatán először inkább az örömteli, felszabadult érzés jut eszünkbe. Hasonló érzést jelent a tavasz, a természet ébredése, májushónap közeledése is. Ki ne hallott volna már májust dicsőítő szavakat, orgonailatú emlékeket felidéző sóhajokat?

Május első napja immár századszor áll a figyelem középpontjában. A száz ünnepnap alig több, mint egyharmadáról van csak emlékem. Mégis, mi minden történt e három évtized alatt!

Az óriásnak tűnő májusfa felállításával küszködők mozdulatai, majd a közös ünnep felejthetetlen élménye a gyermekkorból.

Aztán az első felvonulás, melyet lovasok vezettek, amit akkoriban még mindig „lovas bandériumnak” tituláltak. Őket követték a zörgő szekerek, aki csak tudott felkapaszkodott rájuk, és a menetet kerékpárosok zárták, a kulléck közé fűzött színes krepp-papírokkal díszített járműveikkel.

Órákig vártunk húsz évvel ezelőtt a tűző napon, mire a Széchenyi téren végigvonulhattunk, mégis jól

érezük magunkat társaink között. Nemrégiben egy ismerősömtől azt hallottam, vele másnap „elbeszélgettek”, mert ő nem vett részt a felvonuláson. Érthetetlen az az igekezet, amely a legszemélyesebb, belülről jövő érzéseket is irányítani szeretné, vagy parancsszóra akarja vezényelni.

A Szalai András úton először a motorizált felvonulás, majd pedig a rohanó világ rohanó felvonulói lettünk.

Hányféleképpen ünnepeltük csak az elmúlt évben együtt és külön, régi szertartásokat elhagyva, vagy éppen felelevenítve. A politikai ünnepek lassan már fél órára zsugorodtak az ünnep előtti napon. November 7-e, április 4-e után a „három a magyar igazság” jegyében várhatóan ismét tömegek vonulnak a határok felé...

A 100. május elseje megünneplésének színhelye ismét a Széchenyi tér lesz Pécsen. A nagygyűlésen résztvevők hitet tesznek sorsunk, jövőnk iránti felelősség és tenniakarással. A majálisok pedig — reméljük — kellemes felüdülést jelentenek a családi, baráti, munkahelyi közösségeknek a hétköznapi terheinek elviseléséhez.

Dr. Roisz Andrásné

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Kablár János
Szerkesztő: Ragoncsa János
Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-831
Vállalati telefon: 33-53

Kiadja: a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Bodó László
Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 19.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda 7633 Pécs, 39-es dandár út 19.
Felelős vezető: Spérczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre: 53,20 Ft

Előfizethető: a szakszervezeti bizalmiaktól
Ny-623-4

A vállalat 1989. évi terve

(Folytatás az 1. oldalról)

megnövelést csak adózott nyereségből hajthatunk végre, erre szerények a lehetőségeink. Bérszínvonalunkat létszámcsökkentéssel is növelhetjük, ezért keresnünk kell a munkaidő cél-szerű kihasználásának lehetőségeit. Csökkentenünk kell a munkaerő-forgalmat, a munkaidő-kiesést, javítani kell a munka szervezetszerűségét. Fokozott figyelmet kell fordítanunk a megváltozott munkaképességű dolgozók, valamint a bányászati keresetkiegészítési rendszerbe tartozó dolgozók átképzésére, vállalaton belüli hasznos foglalkoztatottságukra.

Létszámunk az első negyedévben közel három százalékkal csökkent, ezzel az e téren jelentkező minimális követelmény feltéte-

leit biztosítottunk. További lehetőségeket újabb tartalékok feltáráásával kell megteremtenünk.

Vállalati tevékenységünk legnehezebb feladatai a költséggazdálkodás terén jelentkeznek. Éves terünkben fémtermelés csökkenésével számoltunk, azonos mennyiségű közettermelés mellett, ezért a fémtermelés fajlagos költségei megemelkedtek. A fajlagos költségnövekedés mellett az inflálódás is jelentős költségnövelő tényező, amelyet csak részben ellensúlyoz a rubelszorító növekedése következtében jelentkező vegyi dúsítvány árának emelkedése.

Felteszt szerveink ez évre csökkentették az állami támogatás mértékét. Az állami támogatás mértékének csökkenése, a fajlagos költségek növekedése, gazdál-

kodási körülményeinket rendkívül megszigorították. Ennek feloldását vállalati erővel nem láttuk megoldhatónak. Ezért kértük felteszt szerveinket, hogy vállalati gazdálkodásunkat népgazdasági összefüggésben vizsgálják és biztosítsák a szigorított, de elvisselhető gazdálkodás feltételeit. Kérésünket elbírálták, támogatásunk mértéke azonos az előző évvel. Látnunk kell, hogy talponmaradásunkat csak erőteljesen javuló gazdálkodás mellett biztosíthatjuk, amelyet széles körű, sokirányú intézkedéssel kell alátámasztanunk. E cél szolgálja éves gazdálkodási helyzetünk javítására kidolgozott intézkedési tervünk, amelynek teljesítéséhez összehangolt, szigorú gazdálkodás szükséges.

dr. Patla Károly

Fokozatosan az élre

A vállalati brigádversenyben — a tavalyi évben végzett munkája alapján — az V. sz. bányászati Zsigmond Vilmos fűrés brigád érdemelte ki az első helyezést az egyéb brigádok kategóriában.

Ennek még nagyobb súlyt ad az, hogy a fűrés részleg egy nagyobb hullámvölgyből lábalt ki. Az előző évben az üzemi értékelés alapján ezüstkoszorút érdemelték, most pedig ezt az elismerést csak fokozták. Így sikerült a fűrés részlegnek 123 százalékra teljesíteni tervét, amihez a szocialista brigád jelentősen hozzájárult.

Bareit Antal fűrésmesterrel, a brigád vezetőjével beszélgettem arról, hogy mi van e teljesítmény mögött. Elmondotta, hogy igen nehéz körülmények között dolgoznak, hisz gyakorlatilag ők az „első fecskék” a

termelésbe állítandó szinteken és ekkor még valóban kissé zordak ott a körülmények.

A brigádmunkát nehezíti az, hogy a 20 fős kollektíva egyszerre több munkahelyen, akár több szinten is dolgozik. Ilyen körülmények között gond a gárdát összefogni és róluk informálódni. A vezető ezt úgy tudja igazán megoldani, hogy műszakváltáskor megjelenik a többi emberénél is. A brigád összetételét tekintve igen vegyes, 30 százaléka 30 év alatti. Ebből adódik, hogy azért kezdők is akadnak közöttük, ami újfent nehezebbé teszi azt, hogy eredményesen dolgozzanak. Azonban a munkatársak nagyon sokat segítenek egymásnak, főleg az újoncnak, hisz mindenkinek érdeke a mielőbbi összeszokottság, majd az önálló munka. Tehát a betanítás nehézségeit is vállalja

veszi a brigád, ami valóban nem egyszerű dolog, mert igen vegyes területről érkeznek ide a leendő fűrésmesterek. Brigádvállalásukban szerepelt a balesetmentesség, amit sikerült is megtartaniuk.

A munkaidőn kívüli brigádéletre a megszokottság a jellemző. Különösebben nem lógnak ki a sorból, de egy határozott színvonalat visznek, annak ellenére, hogy a brigádtagok közül sokan laknak vidéken.

A további tervekről beszélgetve még sok mindenről esik szó. Többek között a szakmai megbecsülésről és az állandó visszatérő témáról, a pénzről. Továbbra is maximálisat akarnak nyújtani, mivel keresni így lehet igazán. Szeretnék minél jobban megközelíteni a vajúgói kereseteket, ehhez pedig valóban sokat kell nyújtani.

Lengyeltóti András

N. I. Buharin—J. Preobrazszenszkij: A kommunizmus ábécéje.

A két ismert, nagy hatású bolsevik közgazdász és teoretikus, Nyikolaj Buharin és Jevgenyij Preobrazszenszkij könyve több, mint fél évszázadig a sztálini idők „örökségének” hozzáférhetetlennek számított egész Kelet-Európában, pedig éppen ezen országok számára íródott elsősorban. A könyv első megfogalmazása még 1919-ben készült. Minde-

KÖNYVAJÁNIÁS

nekelt a szocializmus megvalósításának és megvalósíthatóságának kérdéseit veti föl elméleti szinten. Napjainkban, amikor számos fórumon a szocializmus mibenlétéről vitáznak, érdemes e probléma első rendszeres analizisét végre az olvasók elé tárni, hogy min-

denki szembesülhessen azokkal az eredeti célokkal, amelyek megvalósításáért a szocialista forradalom 1917-ben elkezdődött.

A könyv az 1920-as években hihetetlenül népszerű volt, a világ sok nyelvén kiadták. A sztálini és a Sztálin utáni idők sem törölheték ki a marxizmus „emlékezetéből” e művet. Melynek szerzői ma már ismét elfoglalhatják helyüket a nagy forradalmár nemzedék panteonjában.

Tizenkilencet az alsóra

Kiegyenesedett a 9-es

A III. sz. bányáüzem 2-es szintjén a keleti akna közelében dolgozó csapatok a mai nap reggelén nem panaszkodhatnak az osztó-
ra. Annyi ugyanis az üres csille a feltörések alatt, hogy győzzék csak megtölteni azokat, kérdés persze, mi van a talonban, pontosabban a döntőben.

A 72-es már javában szállít, de a 9-es csapaté üres és nem valószínű, hogy a mai műszakon egyetlen csillét is megtöltenének, hisz nem lesz robbantás.

A kétszemélyes brigád — Torma Attila csapatvezető és Dávid András segédvájár — így sem fog unatkozni, ugyanis a palánképítéstől a lútniszerezésig, a szkréperrögzítéstől a járóosztály véglegesítéséig van elég teendőjük.

Amikor a feltörésfejbe érünk, épp a sűrítettlevegős fűrészgéppel szabnak méretre egy jókora fenyőgerendát.

— Úgy egy hónappal ezelőtt jöttünk erre a munkahelyre — magyarázza a csapatvezető, miután a helyére kerül a palánk első eleme. — Olyan feladatot kaptunk, amelyhez hasonló még egyetlen csapat sem végzett itt az üzemben. Az ilyen KPV-s ikerfeltöréseknél, még amikor a padozat be van szerelve, élő kőben hajtják ki az összekötő gurítókat. Most mi háló alatt csináltuk meg ezt az alsó szintű kitorrészt és az összekötő gurítót. Elég kényes munka az ilyen, így hát lassan, szinte araszolva haladtunk, de végül is elkészültünk vele. Holnap már ott a döntő feltörésnél kezdünk egy gurítót adatra.

Közben megérkezik Jobbágy Gyula bányamérő is, aki elégedetlenül csóválja a fejét a legutóbbi robbantás láttán. Némi csipkelődő vita után, melynek tárgyát főként az egyenes és egy kunkor alakú péksütemény fajta közötti különbség képezi, megállapodik a csapatvezetővel, hogy a jobb oldalon el kell hagyni egy keveset, a baloldalt pedig majd „megsnepperelek”. Ez utóbbival egyébként Torma Attila is mélysegesen egyetért, ugyanis, mint mondja, nem szeret kifli alakú gurítóból szállítani.

Beszélgetésükből kitűnik, hogy most, amikor elkészültek az alsó szintű kitorrészt, még tizenkilenc méter gurítót kell hajtania a csapatnak a hónap végéig.

— Megleszünk vele — fordul felém Dávid András. — Igaz, hogy minket inkább, mint feltöréshajtókat ismernek, de dolgoztunk már fejtesben is eleget. No, meg nem is tegnap jöttünk a bányához.

— Idén januártól dolgozunk együtt a Bandival — veszi át a szót Torma Attila. — Régóta ismerjük egymást, sőt, nem egy műszakot lehúztunk már egymás mellett korábban is, így aztán hamar összeszoktunk. Azt hiszem, a teljesítményünkre sem lehet panasz, hisz az első két hónapot százharminc százalékkal zártuk. Az alsó szintű kitorrésze — mivel ilyen még nem csinált nálunk

Torma Attila csapatvezető (balról) és Dávid András segédvájár munkáját a sűrítettlevegős fűrészgép is segíti. Csöndör László felvétele

senki — nem kaptunk hiszem, nincs okunk panaszkodni és mivel a hat naszra, mert jövedelemadó havi átlag alapján fizettek, ide, vagy oda, tisztességes munkával lehet itt keresni. Ennek ellenére azt

Nógrádi Gábor

„Mi van gyerekek, pihentettek...?”

Mi újság a brigádmozgalmában? Sokat vitatott kérdés a mai időkben. Van, aki megkérdőjelezi: érdemes-e? Van, aki kitart mellette: van létjogosultsága, igen, mozgató erő.

Így gondolta ezt az a hat fiatalember is, akik kiváltak egy régebbi, összeszokott brigádból, valami újat akart, többet, együtt kívánt dolgozni, élni, tanulni, összeszervezni egy ifjúsági brigádban. Az anyagosztályos Neumann János ifjúsági brigád, akikről a fentiekben szó van.

Volt egy elképzelés és volt hozzá lelkesedés. No, de jött a szomorú valóság. A megrögzöttséghez való mindenekfeletti ragaszkodás. Fiataljainknak lassan-lassan rá kellett jönniük, hogy nem tudnak újítani, ha nincs mellettük, mögöttük senki, s úgy érezték, semmibe veszik munkájukat.

Itt van példaként a ranglétra: nem ismerték el jogfolytonosságukat. „Sebaj gyerekek!” kezdjük előlről: Szocialista brigád cím, zöld koszorú, bronzkoszorú stb., ahogy ez a nagykönyvben meg van írva.

De teljes elképedéssel fogadták azt, hogy a brigádértékelésen meg sincs említve a brigád munkája, csak pár szóval annyit, „elérték a Szocialista címet”.

Pedig a brigád igenis dolgozott. A brigádból négy fő tanulmányait folytatja, rengeteg a családossági összefogás, és gazdasági vezetőjük elismerése a brigádnaplóban jelzi munkájukat. Nem is beszélve társadalmi munkaórájuk számáról, amely elérte azon brigádok társadalmi munkaórájának számát, akik elnyerték az aranykoszorús fokozatot.

De, mint azt az előzőekben írtam, a brigád szinte olyan, mintha nem is lenne. Ünnepeken kiosztották a címeket, de megcsap említesre méltónak sem tartották a brigád nevét. Legálább pár szóban, hogy igenis vannak, dolgoznak és „szocialista ifjúsági brigád” lettek. Nem csoda hát, ha ezek után ezt a kérdést tették fel nekik az ünnepe után pár nappal: „Gyerekek, ti kiváltatok? Mi van most veletek, pihentettek...?”

Nem pihentettek, dolgoznak. És szeretnék, ha munkájukat elismernék, ha nem kellene mindig a „lépcsőrendszer” szem előtt tartani. Ha a munka lenne az értékelés alapja és nem az eltöltött idő. Így légy lelkes ifjúság? Próbáld meg, talán a brigádmozgalmában is új szelek jönnek!

Rudolfné

A közelmúltban vállalatunk vendége volt Borisz I. Sztukalin (középen), a Szovjetunió magyarországi nagykövete. Felvételünk az V. sz. bányáüzemben tett látogatása során készült. Csöndör László felvétele

A továbblépés lehetőségei a szocialista brigádmozgalomban a szocialista munkaverseny alakításában (2. rész)

A csoportszervezetek változásai, a hagyományos műhelyszemlélettől való eltérés, vagy annak variációja az elmúlt egy-másfél évtized szervezési krónikájában fontos helyen szerepelnek. A seregnyi változat közül most csak néhányat említek. Az újszerű szervezeti, ösztönzési megoldások két kategóriában rendezhetők. Az egyik: „ad hoc” csoportok létesítése adott feladatra, a másik: vállalkozói jellegű kis szervezetek életre hívása. Az első kategóriában elterjedt csoportszervezetek a team-módszer elveivel állnak közel.

Jó néhány éve, hogy hazánkban is divatosá vált az egy-egy feladatra különböző munkaterületekről, a feladat megoldásához feltehetően legjobban érő szakemberek ideiglenes csoportjainak szervezése. A team-módszer kedvelt, mert rugalmas, az erők új kombinációja páratlanul kedvező eredményekkel járhat.

A szocialista brigádmozgalomban helyel-közzel jelenlévő „komplex-brigád”-módszer néhány tekintetben hasonlít a team-elv alkalmazásához. Lényege ugyanis az, hogy a brigád adott, átfogó feladat megoldására szerveződik úgy, hogy a feladat teljes ellátásához szükséges szakembereket magában foglalja. Az ilyen brigádszervezet jelentős lehet továbbá a műszakiak, mérnökök és munkások együttműködésének szervezeti egységként. A komplex-brigád-módszer nyilvánvaló ésszerűsége ellenére sem hozott átütő sikere-

ket. Üzemünkben már a szervezés alatt „elbukott”. Az ilyen jellegű felbuzdulásokat — a nem túl számos kivételtől eltekintve — általában lehűtötte, hogy a komplex brigád „csupán” társadalmi alapon létezik, hogy a szervezeti széttagoltság és az ebből eredő érdeklenség-eltérések továbbra is hatnak.

A csoportos munkaszervezés és a társadalmi aktivitás új lehetőségét kínálja a „minőségi körök” hazai megjelenése. Egy olyan 8—10 fő körűl, azonos helyen dolgozó emberekből álló csoportról van szó, amelyek tagjai rendszeres összejöveteleken feltárják, elemzik a munkájukkal kapcsolatos gondokat, nehézségeket. Céljuk olyan javaslatok kidolgozása, melyek a résztvevők személyes fejlődésén át segítenek a selejt, a költségek csökkentésében, a versenyképesség, a termelékenység és a biztonság javításában.

Fúrési műszakiak továbbképző tanfolyama

Továbbképzésen vettek részt a vállalat fúrással foglalkozó műszaki szakemberei. A tanfolyamot a Kutató-mélyfúró üzem szervezte a vállalati oktatási csoport segítségével. A munkásszállóban lebonyolított továbbképző alapvető célja, a perkolációs munkák iránti figyelem felkeltése és a kivitelezés egyes fázisainak ismertetése volt. Az előadások 70 százaléka e témával foglalkozott. A továbbképzésen több, vállalaton kívüli szakember is tartott előadást, így Sinoros Szabó Loránd Miskolcra, aki a „Műszaki fejlesztési elképzelések az OFKFKV miskolci igazgatóságánál” című előadásában részletesen szólt a külföldi munkák elnyerésének technikai és módszerbeli feltételeiről. Dr. Berlinger Henrik Nagykanizsáról a „Különböző iszap típusok rétegekárosító hatásáról” beszélt, különös tekintettel a tárolóretegek (olaj, gáz, víz) védelmére. Magyar József az olajbányászattól a „Woodpacher” rendszerű, súlyosbítóval történő fúrólyuk irányításáról tartott ismeretetőt. Az előadók legnagyobb száma a Kutató-mélyfúró üzem szakembere-

rei közül került ki. Így a „Lengyelországi szilárdanyag-kutatási és gyémántkorona-gyártás tapasztalatairól” Kovács István üzemfőmérnök, a „PDC fúró kísérleti eredményei a MÉV-nél” című témát Streicher Ferenc technológus ismertette.

Pordán Lajos olajmérnök a „Laza üledékek nagyteljesítményű fúrással tapasztalatai Bulgáriában” és Tóth László főmérnök helyettes „Föld alatti perkolációs tapasztalatok a Szovjetunióban”, valamint Zsigmond Bodó László „Bulgáriai nagyteljesítményű fúráshoz kapcsolódó technikai eszközök” című előadásai a külföldi tanulmányutakon szerzett tapasztalatokat összegezték, annak hazai alkalmazási lehetőségeit fejtették ki.

Várhegyi Pál területi főmérnök a „Magyar gyémántkorona-gyártás helyzetéről és bulgáriai szakmai tapasztalatairól” beszélt.

A kétnapos előadás a résztvevők szerint hasznos volt javasolták a jövőben is megszervezését, a fúrással foglalkozó műszakiak számára.

Heresznyi Zsuzsa

A címke

Nem tudom miért gyufacímkeket és miért nem mondjuk videokazettákat gyűjtöttem úgy huszonöt évvel ezelőtt, de arra pontosan emlékszem, hogy a papírszalvéták buzgó spájzolására és szorgos szortírozására szóba sem jöhetett volna, hisz egy ilyen gyűjtemény gyarapítása egy idő után már olyan objektív akadályokba ütközött, mint teszem azt, manapság a magyar labdarúgó-válogatottnak az argentin nemzeti tizenegy legyőzése.

Gyufacímke pedig volt, mint anyagi támogatás a FIDESZ-nek a Soros alapítványból, így hát nem is nagyon érdekelt, hogy mit ábrázol a KÉP. Úgy tűnik, negyed századdal megelőztem a koromat, mert manapság sem esem kétségbe, ha olyan elmés reklámot fedezek fel a gyufásdoboz mindkét oldalán, amelyet csak a hirdető cég főkönyvelője és a címkegyártó nyomda főművezetője tud megfejteni.

Címkezésben ugyanis azóta világsztár lett a magyar. Már azokon a termékeken is a Kiváló Áruk Fóruma jelvény díszel, amelyet egy magára valamit is adó belgyógyász szakorvos nem merne ajánlani szívbeteg kliensének, még kipróbálásra sem.

Persze, a címkezés manapság nagy divat, főleg a boltokban. Árazógépek tömegét kell évről évre nyugatról megrendelnünk, hogy az intenzív növekedési ütemet még a legiskolázottabb háziasszony is követni tudja.

Ma már a gyerekek is tudják, ha négy árcédula van egy terméken és abból három kétszámjegyű, akkor a negyedik a mérvadó. A háromszámjegyű. Egész addig, amíg fel nem értékeli a forintot.

A címkezés a politikában már régebbi keletű. Akire korábban azt mondták sztálinista, az ma fundamentalista, aki pedig manapság a radikális reformok híve, az annak idején revizionista volt.

Csupán azt nem tudom, hogy, aki úgy dolgozik ma, hogy annak idején sztahnovista lehetett volna, az miért csak egyszerűen fogyasztó? Netán kimerült a címkelista?

Nógrádi

Ötletgazdag ötletgazda

Balogh Antal 1969-ben került a vállalathoz, a Kutató-mélyfúró üzembe, mint azonos szerelő. Közül azonos betöltötte a 18. életévét, a II. sz. bányáuzemhez ment át dolgozni, föld alatti lakatosnak. Ma az V. sz. bányáuzemben, a gépjavitó műhelyben csoportvezető. Beszélgetésünk oka, hogy a KISZ MÉV Bizottsága márciusi ötletbörzén a legtöbb elfogadott ötlettel ő büszkélkedhet.

— *Ugy tudom, most mégis be akarja adni elfogadott ötleteit újításként.*

— Nem mindennyit, csak azokat, melyek többek pusztán ötletnél, s azokat sem mind az én nevemen. Odaadom a társaimnak, adják be őket. Hét ötletemnél bíztatott Kárpáti János, a zsűri tagja, hogy adjam be újításként ezeket, mert a többi üzemben is alkalmazni lehetne. Ha ő nem szól, csendben maradok.

— *Jó-jó, de térjünk vissza az anyagiakra. Nem volt mindig jövedelemadó, s maga annak idején sem tartott igényt pénzre. Miért?*

— Szeretem a munkámat, az ötleteimmel ezt is segítem, no, meg másokét is. Szívesen csinálom, legyen elég ennyi.

— Régebben még tele lelkesedéssel, voltak nagy elképzeléseim, de az évek múlásával rájöttem, hiába van jó ötleted, ha egyedül vagy és nincs aki segítsen. Voltak találmányozó elképzeléseim, de mire egyedül kivakartam a szürkeálmányomból, addigra mindig megelőztek.

V. T.

Leértékelődéseink

Ebben a felpörgetett mai valóságban sok minden változik. Jószerivel nem győzzük követni az eseményeket, begyűrűznek már nemcsak az otthonokba, hanem a hitvesi ágyba is. Annyi új figurát lát, hall és tapasztal az ember, hogy jobb híján éjjel kénytelen megbeszélni ezeket. Igaz, életem párja már nagyon unja a Napzártáimat. Pedig jó műsorok ezek, tanulságosak.

Jó múltkorában például, amikor Habsburg Ottó beszélgetett a műsorvezetővel, nagyon ideges lettem. Elsősorban a szerepcseréért, mert úgy tűnt, az utolsó magyar király leszármazottja a műsorvezető. Akinek ugyanis az lett volna a dolga, az úgy viselkedett, minha először ülne kamerák előtt, s ráadásul pucéran. Olyan zavarban volt, hogy majd minden kérdése csupa elnézést, „nem tudom, hogy megkérdezhetem-e”-t tartalmazott. Hát ne kérdezze meg, ha nem tudja! Például azt, hogy miként szólíthatja! Szultánnak ne, csak egyszerűen uramnak.

Na, és Gábor Zsazsa is ott lejtett nemrég a képernyőn. Az a Zsazsa, akiről eddig mindig csak pletyka szinten, mint férjfalóról hallottunk. És mit tesz

a koprodukción — olasz—magyar — készült zenei vetétkedő, lehetővé teszi azt is, hogy láthassuk. Végre. Igaz, csupán annyit láttam, két hatalmas kebel táncra perdíti az apró Antal Imrét.

Aztán azt figyelem — időben valamivel később —, hogy mi is az Óbudai Hajógyárban az emberek véleménye a gyár felszámolásáról. Elmondják, de a riporternek az nem elég. Megkérdezi: A sztrájkra nem gondoltak? Puff neki, igaz, nem az ő zsebére menne ez a fajta munkabeszüntetés. Sőt, ha lincselni menének a munkások, neki az is csak egy jó sztorit jelentene csupán.

Mint ahogy egyre másra sztörivá értékelődik le sok komoly dolog, s képletyintéssel intézzük el azt, ami nemrég még több volt csupán jó bulinál. Mert szó se róla, sokaknak jó buli — s az is marad —, ha az olasz parlament egyik képviselőjének, Husikának a meztelen fenekét nézegethetik. Ez sztori, erre inni lehet, s erről jóízűeket lehet beszélgetni.

Nem lehet azonban egy jó buli a Nemzeti Színház építése, a nagymarosi vízlépcső építésének folytatása, az ófalui hulladéktemető körüli herce-hurca, az, hogy itt-ott valóban verekednek-e a rendőrök, vagy őket bántalmazzák. Ez több, mint sztori. Az, hogy ilyesmi van, illetve, hogy még mindig nem kész, kabaré.

—resta—

MHSZ-kitüntetettek

Czimmermann Gyula

Hazánk felszabadulásának 44. évfordulója alkalmából Kiváló MHSZ Munkáért ezüst fokozat elismerésben részesült Czimmermann Gyula, bronz fokozatot kapott Futó László és Bacskay László.

Most Czimmermann Gyulával beszélgetünk az MHSZ-nél eltöltött időről, munkáról és eredményekéről.

— Huszonhárom évvel ezelőtt ismerkedtem meg az MHSZ-tevékenységgel és lettem klubtag — kezdi beszélgetésünket Czimmermann Gyula, a Szolgáltató üzem gépkocsi műhelyének művezetője → Hegyi Józsa tanácsára.

— Miért hagyta magát befolyásolni?

— Azért, mert szeretek

lőni, versenyezni. Éveken át csapattag voltam.

— Milyen sikerek jellemzik pályafutását?

— Nincsenek érmeim, amit majd megmutathatnék idővel az unokáknak. Számomra nem az volt az elsődleges, hanem, hogy rendszeresen sportoljak, versenyezzek, s ott lehetsek a különböző rendezvényeken. Számomra ez a siker.

— Hosszú évek után váltott. Miért váltott át az autós szakosztályhoz?

— Időközben a női csapat edzője lettem, s mivel több alkalommal nézeteltérésem volt az akkori üzemvezetővel, jobbnak véltam a békességet és nyugodtabb munkavégzést. Hát így lettem tagja az új klubnak, aminek nagyon örülök.

— Itt milyen lehetősége van az MHSZ-feladatok elvégzésére?

— Milyen — kérdez vissza —, segítem az autós kollégákat, évenként több alkalommal rendezünk ingyenes diagnosztikai, CO-méréseket, fényszóró és gyújtás-beállításokat. Emellett pedig különböző autós ügyességi versenyeket is rendezünk.

— Mit jelent az Ön számára a magas elismerés?

— Először is nagy meglepetést, mert nem azért vagyok tagja az MHSZ-nek, hogy kitüntetést kapjak, hanem azért, hogy munkámmal másokon segítsék. Jól esett az elismerés, örülök neki — mondotta végzetül Czimmermann Gyula.

a másik kitüntetett...

Futó László

Több, mint tizenhét évvel ezelőtt került a vállalathoz, de az MHSZ klubtagságát csak 1980-tól vallhatja magáénak.

— Mi volt az első ténykedése az MHSZ-ben?

— A kezdeti időben csak tag voltam, később a lövész csapat egyik versenyzője lettem. Különösen nagy élményt jelentett számomra az MHSZ, mert itt lőttem először életemben.

— Jelenleg milyen munkát végez?

— Kettős feladatot látok el. Ács Lacival a Bánki Donát Úti Általános Iskola lövész szakosztályát vezet-

jük, jó eredménnyel. A másik pedig, hogy továbbra is rendszeresen versenyzem, mind egyénileg, mind csapatban.

— Az EDÜ-ben igen jó lövők vannak, nem könnyű csapattaggá lenni. Gondolom, a sikerének és jó eredményének köszönheti „tartósságát” Szigetiék körében.

— Nem vagyok elégedett az eredményeimmel, egyéni nem különösebb, viszont csapatban voltunk ezüst- és bronzérmesek, most legutoljára (1988-ban) viszont ötödikek lettünk...

— Van-e új megbízatása, újabb feladata?

— A már említettek kivül nincs, továbbra is elvégzem a rám bízott munkát és igyekszem eredményesen szerepelni az üzemi csapatban.

— Első alkalommal kapott ilyen magas kitüntetést. Mit jelent ez az Ön számára?

— Ha a felső vezetés így látja jónak, ezzel elismerte eddig végzett MHSZ-munkámat és tisztá szívemből örülök neki. Úgy érzem, ez a bizalom újabb erőt, lendületet ad a további MHSZ tevékenységemhez.

Kovács Miklós

Az Országos Társadalombiztosítási Főigazgatóság engedélyezte, hogy az 1988-ban türgárda jutalomban, vagy Bányászati Szolgálati Erdemérem I., II., III. fokozat kitüntetésben részesült rehabilitált dolgozók keresetkiegészítésének 1989. évi újbóli megállapításánál az említett címen kifizetett összeget ne vegyék figyelembe.

Hidas község lakossága nevében Borsos Árpád tanácselnök mondott köszönetet vállalatunk dolgozóinak, hogy a nehé gazdasági helyzet ellenére

HÍREK

is segítséget kaptak az iskola új tantermei és a tornaterem kialakításához.

Vendégeink voltak az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt szakszervezeti intéző bizottságának munkatársai Kócsi József titkár vezetésével. A meg-

beszélések során elkészítették a XV. Országos Bányász Horgász Kupa rendezvényét is, melyet 1989. június 9-10-11-én tartanak Örfűn.

Április 1-16 között az ércfeldolgozási technológia (osztályozás, dúsítás) nem üzemelt az I-es golyómalom tervezett cseréje miatt. A bányatermelés és idő alatt folyamatos volt és a kitermelt ércet a tárolókra helyezték el. Az üzemszünet a tervteljesítést nem befolyásolja.

SPORT MOZAIK

Vállalatunk tizenhárom csapata nevezett az SZMT Kupa labdarúgó-tornára. Az oda-vissza alapon, kieséses rendszerben zajló versenysorozatban jó rajtot vett a Szálló együttese. A nyitómérkőzésen 2-0-ra verték a Petőfi Lakóterületi Sportegyesület csapatát.

Továbbra is kitűnően szerepel vállalatunk kosárlabda-csapata a városi bajnokságban. Legutóbb a Meteor együttese ellen nyertek Lovasék és három forduló után százszázalékos teljesítménnyel vezetik a tabellát.

Az Express Sportnapok rendezvényorozatának keretében Verőcsmaroson tartanak országos találkozót május 12-14 között. Az eseményen vállalatunk közel száz fiatal képviseli majd.

Májusban az Ercdúsító üzem lőterén rendezik a Bányász Kupa vállalati lövész bajnokság második fordulóját. Kilencedikén a férfi kispuska lövészenyt bonyolítják le, másnap a nők versenyeznek ugyanebben a számban, míg 15-én a pisztolyosok mérkőz majd össze tudásukat.

Teremfocci

Az V. sz. bányüzem a bajnok

Áprilisban az 508-as szakmunkásképző tornacsarnokban befejeződött a vállalati teremlabdarúgó bajnokság. Az utolsó fordulóban nagy meglepetésre az addig veretlen IV. üzem „A” 6-2 arányban alulmaradt a Szolgáltatóval szemben. A Központ és az V. üzem csapata viszont a várakozásnak megfelelően győzött, így a tavalyi bajnok petőcieknek ezúttal csupán a bronzérmest sikerült megszerezniük.

Az V. üzem végig vezetve, teljesen megérdemelten szerezte meg a bajnoki címet az idén, a ragyogóan szereplő Központ előtt. Figyelemre méltó a IV. üzem „B” negyedik helyezése. Úgy tűnik, Petőcön már nemcsak egy, hanem két jó csapat is van.

A Szolgáltató üzem ötödik helyezése némi meglepetés. Ragyogó a csapat, hisz legyőzték a bronzérmest és döntetlenre játszottak a későbbi bajnokkal, de a gyengébbek ellen néhány meccset „elszórakoztak”.

A focisták nem sokat pihenhetek, hisz alig fejeződött be a teremtorna, a Ho Si Minh-parkban megkezdődött a kispályás bajnokság.

Az 1989. évi vállalati teremlabdarúgó bajnokság végeredménye:

1. V. bű.	11 9 2 0 45-17 20
2. Központ	11 9 1 1 45-26 19
3. IV. bű. „A”	11 7 3 1 40-18 17
4. IV. bű. „B”	11 6 3 2 42-18 15
5. Szolgáltató	11 6 2 3 39-23 14
6. Anyago.	11 5 1 5 25-29 11
7. III. bű. „A”	11 4 0 7 29-45 8
8. Kut.-melyf.	11 4 0 7 30-48 8
9. IV. bű.	11 3 1 7 27-43 7
10. Szálló	11 3 1 7 31-48 7
11. Öntöde	11 2 0 9 20-34 4
12. III. bű. „B”	11 1 0 10 10-24 4

A krumpliültetéstől a labdacsókolgatásig

Április 8-án délelőtt a méves dolgozók és családtagjaik zsvivjától volt hangos a Városi Sportcsarnok. A vállalati tömegsportbizottság szervezésében ekkor rendezték a „Belépés csak tornacipőben” játékos sportvetélkedőt.

A zenés bemelegítést követően öt csapat sorakozott fel a rajtvonalnál, majd kezdetét vette a sorverseny. A szervezők agyafürettabbnál agyafürettabb játékokat öltöttek ki, így aztán, aki éppen nem a pályán szenvedett, az a rekesszimatit tornáztathatta.

Már a krumpliültetés nevű játéknál kitűnt, hogy a IV. üzem csapata a legfelkészültebb. A kigyófutásnál, melynek lényege, hogy a lábak közötti karfűzéssel kell végigmenni a pályán, már tekintélyes előnyre tett szert a petőci váltó és a tizennegyedik, utolsó forduló előtt már behozhatatlannul vezettek. Az ominózus utolsó próba, az úgynevezett fejesváltó volt. Lényege, hogy két versenyző a feje közé szorít egy labdát és így rohan végig a pályán. A rajtvonalon még csak-csak megmaradt a gömbölyű játékszer a két homlok között, de féltávnál legtöbben már csupán az állukkal, a szájukkal tartották a lelket a lepotyanni készülő labdáknak.

A több, mint kétórás, jó hangulatú verseny a bányászcsapatok elsőpró sikereit hozta. A petőciek mögött a második helyen az V. üzem együttese végzett, míg a harmadik a IV. üzem váltója lett.

N. G.

Dolgozóink figyelmébe!

Üdülést szervez a szakszervezeti bizottság és a KISZ MÉV Tanácsa a Csehszlovák Medlov üdülőbe. Időpontja: 1989. július 8-21-ig, utazás egyénileg. Maga az üdülő 800 méter magas fennsíkron fekszik, fenyőerdővel övezett területen. Sok szép tó, kirándulásra van lehetőség. Az üdültől 500 méterre csónakázásra alkalmas tó van. A csehszlovák partner által szervezett környékbeli kirándulások (például sörtúra) színesítik a kikapcsolódást.

Részvételi díj 1400 forint/fő. Jelentkezés a 35-24, 32-75 telefonon Magyar né Pintér Tündénél.

KISZ MÉV Tanácsa

Utcanévváltozás

A Pécs Megyei Város Tanácsa Végrehajtó Bizottsága, a lakosság kérésére, a márciusi ülésén közterületi elnevezéseket változtatott meg. A Kalinin út elnevezése Magaslati út, a Zsdanov utca pedig Teleki Blanka utca lett.

Keresztrejtvény

Rejtvényünk vizsz. 1., folytatva függ. 14. és 24. sorában V. Hugo egyik aforizmáját rejtettük el. Megfejtésül ezt kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1989. május 10-ig. A helyes megfejtések beküldői között könyveket sorsolunk ki.

1	2	3	4	5	A	6	7	8	9	10	11	F	12	13	Ö
14						15							16		
17					18		19					20		21	
22				23		24		25	26		27				0
28			29				30		31	32				33	
A		34				35		36					37		
38	39		40		41						42	43		44	
45		46		47				48		49		50	51		
52			53		54		55		56		57		58		
59			60	61		62		63				64		65	
66				67	68						69				0
70			71					72		73				74	
N		75					76		77				78		
79	80				81		82	83				84			
85		86		87		88			89		90				
I			R							A	91				

Vizszintes: 14. Megbecsülés, Kanóc. 20. Lelkés. 23. Ázsiai állat. 26. Iskolai tantárgy. 27. Színét veszített. 29. Hím állat. 30. Középen pirit! 32. Paripa. 33. Férfinév. 36. Takaróréz! 39. Zöldség. 41. Háziszárnyas. 43. L.V. 46. Mollibden. 49. Dal — franciául. 51. Hajlat. 53. Jelenleg. 55. Vörös — angolul. 57. Póznák. 61. ... tett város. 63. R.A.I. 64. Mondatvég! 68. Képző. 71. Becézett név. 73. Számnév. 74. Kiöntéssel fenyegető. 76. Férfinév. 78. Fundamentum. 80. Pinceszag. 81. Verő. 83. Hajóréz. 84. Középen dobál. 86. Nátrium. 87. A.F. 88. Római negyvenkilenc. 89. Azonos betűk. 90. Indulatszám.

Juhász Károly
*
Lapunk április elseji számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:
Legnagyobb cél pedig itt e földi létben.
Ember lenni mindig minden körülményben.
Könyvtudományban részesülnek: Tóth Beáta (Pécs, 39-es dandár út 3/A.V.1. 7633), Tassi János (Központ, munkásszálló), Seiber Józsefné (Pécs, Ybl M. u. 5.II.2. 7633).

Leszálló bérlet

— Elvtársak, meg van a nagy sugármentes hét-köznap egy reggelén a Kosuth-szakállas szb-titkár.

— Hogy ez nekünk eddig nem jutott eszünkbe?! Az apróka mindenét! De ott fent szerencsére török a fejüket az elvtársak. Nahát — áradozott tovább féláljultan —, hülye egy ötlet ez az autópályadíj, de ez kell most nekünk.

— Nekünk aztán minek? Nem szervezünk autóbussos május elseji felvonulást az M-7-esen, vagy igen? — kérdezte a jó humoráról a vajúgón is ismert főmérnök.

— Nem, de a bányába a leszállási díjat mi is bevezethetjük. Bérletet fogunk árulni... meg matricákat... legalább harminkét fajtát... és a kobakokra ragasztjuk... és kukkerral ellenőriznek majd a bányászati járadékosok — mondta levegő után kapkodva az érdeklődő első embere.

— Elvtársak, gondolatok bele, mi pénzt nyerhet így az üzem. A csapatvezetők 1500, a szakvezetők 1400, a vajúgók 1300 ecetera, ecetera, az aknász 2000 forintot fizetne a leszállási bérletért. A kiszolgálók, a bányamérők, geológusok, geofizikusok, gépészek valamivel kevesebbet — mondta ezt már elcsukló hangon.

— Ne civakodjatok — szólalt meg nagy lelkinyugalommal az üzem igazgatója —, azt sügátok inkább a fülemben, a tők alsó ki a fene lesz?
Veress

Ércbányász

A MECSKEKI ÉRCBANYASZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXVI. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM

ÁRA: 2,30 FORINT

1989. MÁJUS 15.

Sötét felhők felettünk

Május elsejei számunk vezércikkében évtizedek óta „megrendelt” jó idővel, napsütéssel járó tavaszi ünnepről szoltunk. Idén pénteken még bíztunk, szombaton azonban visszavonhatatlanul beborult, s esni kezdett. Jött a vasárnap, a remény napja, izgatottan ültünk a tévé elé, a Híradó talán mond valami vigasztalót.

Az államtitkár megjelentése nem volt meglepetés. Azok után, hogy a miniszterelnök bejelentette, kikből tudná elképzelni új kormányát, természetesen tünd, hogy az újságírók megkeresik a jelölteket, s megkérdezik őket programjukról. Mégis szorongó érzés bujkált bennünk, talán az államtitkár ismert korábbi kijelentései miatt, talán az országos hangulat miatt, talán mert mindig bíztunk az idő jobbrafordulásában. Az államtitkár, a jelölt pedig mondta programját. Általánosságban az energiapolitikáról, szénhidrogénekről, szénről, elektromos áramról és konkrétan rólunk. Valami olyasmit mondott, hogy az uránbányát pedig 1992—93-ban be kell zárni, mivel évi 2,5 milliárd forint állami támogatást kap, összefüggése a paksi atomerőművel nincs, s addigra a térségben a felszabadult munkaerő foglalkoztatása biztosítható.

Először az jutott eszünkbe, hogy vajon miért van az, hogy egy leendő miniszter, aki az egész magyar ipar feje lesz, ezt tartja legfontosabb konkrét feladatának. Aztán az, hogy évek óta olvasunk a vállalat helyzetéről. A jövőjéről biztosat akartunk tudni. Vajon ezt akartuk tudni?

Aztán az jutott eszünkbe, hogy vajon az államtitkár nem hallott még az atomenergetikai vertikum elemeinek összekapcsolódásáról? Nem tudja, mi mibe kerül ezen belül?

Nem tudja, hogy mit jelentett és mit jelentenek

ma is az államközi egyezményből Magyarországnak származó előnyök?

Azután az emberi oldal jutott eszünkbe. Ha kellünk is '92—93-ig, ki jön ide ezután dolgozni? Milyen kedvvel, aktivitással, ambícióval dolgoznak ezután az emberek? És mi lesz velünk, 40—50 évesekkel, akik itt éltük le életünket, itt váltunk szakemberré? És mi lesz a 63 százalékosokkal, nekik ki fizet? Mi lesz a tartozásainkkal? Miből fizetjük és kiknek? Végiggondolta az államtitkár mindezeket a kérdéseket? Ha valakinek a programjában csupán ez az egy konkrétum szerepel, akkor nyilván igen.

Arra már nem is nagyon tudtunk odafigyelni, hogy a meteorológus borús, esős, hideg időt jósolt az ünnepre.

Kablár János

Állásfoglalás helyzetünkről

Az MSZMP MÉV Bizottsága 1989. május 3-ai rendkívüli ülésén megállapította, hogy a vállalat léte körül folyó vita, egyes országos vezetők által tett olyan kijelentések, melyek a vállalat bezárását sürgetik, olyan bizonytalanságerzetet, csüggedést, vereség- és pánikhangulatot kellettek dolgozóink körében, mely már gátja a nyugodt munkának, vagy bármelyik pillanatban azzá válhat.

A pártbizottság véleménye, hogy a vállalat létét megkérdőjelező nyilatkozatok hibás koncepción alapulnak, szakszerűtlenek, félreinformálóak és politikai érzéketlenségről tesznek tanúbizonyságot.

Ezért a vállalat pártbizottság felkéri az országos és megyei állami, politikai, társadalmi szervekben tevékenykedő kommunistákat, hogy minden lehetséges fórumot használjanak

Háromszázalékos bérfelvezetés április elsejétől

A legutóbbi számunkban írtuk: „Az év elején megjelent rendelkezések szerint bértömegnövelést csak adózott nyereségből hajthatunk végre, erre szerények a lehetőségeink.” Az azóta eltelt időben a gazdálkodási források egy részét főhatóságunk rendezte, a további források egy részének biztosítására ígéretet kaptunk.

Bízva abban, hogy a vállalatunknak nyújtott, illetve ígért állami támogatást megkapjuk, s ezzel pénzügyi helyzetünket rendezni tudjuk, a vállalat vezetése elhatározta a bérfelvezetést. A vállalati bevételeket, a költséggazdálkodásunkat, valamint a kötelező adózást

(Folytatás a 3. oldalon)

Módosították a kollektív szerződést

Április 27-én a vállalati szakszervezeti bizalmi testület egyetértett a kollektív szerződés módosításával, kiegészítésével. A vállalat

vezetése 20 pontban javasolt változtatást az érvényben lévő kollektív szerződésben, melyekből szűk címszavakban csupán, a szélesebb rétegeket érintő módosításokat emelnénk ki, amelyek még nincsenek a köztudatban.

1989. május 1-jétől egy ösrégi, 1951-től érvényben lévő, humoristák által már elköpörtatott témaként emlegetett juttatás változik, melyet a köznyelven csak kiküldetési díjnak hívtak. A lényege, hogy a kiküldetésben lévő dolgozóknak az élelmezéssel kapcsolatos többletköltségek fedezésére napi 80 forint számolható el vállalatunknál.

Lényegesen módosult a lakásépítés (vásárlás) támogatásának szabályzata, valamint a bérfelvezetési irányelvek, melyre lapunk más helyén részletesen is kitérünk.

Változik a vidéki dolgozók állandó lakhelyre történő hét végi hazautazásához a költségtérítés, valamint a műszaki alkotói díjra szánt keretösszeg.

A kollektív szerződés elfogadott 6. sz. módosítását, kiegészítését sokszorosítás után megkapja minden szakszervezeti bizalmi és munkahelyi vezető, akiknél a részletekről érdeklődni lehet.

Vállalatunk munkásai — túlnyomórészt szabadidejükben — kétnapos kiképzésen vettek részt Kisvaszaron. Csöndör László felvétele

Alkotó Ifjúság pályázat

A pályázat célja: a fiatalok újítási kedvének serkentése, a hasznos és megvalósítható ötletek felszínre hozása és azok hasznosításának segítése.

Minden pályamunkával részt lehet venni a pályázaton, amely új szellemi tartalmat hordoz, amely eljárásban (termékekben) újdonságot jelent, amely valamilyen módon a termelési költséget csökkenti, a hatékonyságot növeli, a minőséget javítja, vagy a munkavégzés biztonságát fokozza. Ebből következően a témákban teljesen kötetlenül, szabadon lehet pályázni, azokat a bírálóbizottság minden esetben értékelni fogja.

Pályázni lehet szellemi alkotásokkal (tanulmányok, dolgozatok, szakkikkek, szervezési megoldások), vagy benyújtott, de még nem hasznosított újításokkal.

Ajánlott témák: a pályázatot meghirdető szervek ajánlasként (amely nem zárja ki az e körön kívüli gondolkodást) az alábbi témákra hívja fel a pályázók figyelmét: — vállalati, üzemi melléktevékenység hasznosítása; — energiával való takarékoskodás, kevésbé hasznosított energiaforrások eredményesebb kihasználása, hulladékanyagok, másodlagos nyersanyagok újrahasznosítását célzó importmegtakarító, illetve munkaerő ráfordítást csökkentő megoldások; — autonóm munkacsoportok kialakítása.

Pályázat díjazása: I. díj 20 ezer forint (kettő), II. díj 15 ezer forint (három), III. díj 10 ezer forint (öt).

A fentiekben kívül a színvonalas dolgozatok szerzőit — a bíráló bizottság döntése alapján — pénzjutalomban részesítjük.

A pályázat lebonyolítása, pályázati feltételek. A jelgével ellátott pályaműveket lezárt csomagban a KISZ MÉV Tanácsa címére (Pécs, 39-es dandár út 19.), kizárólag postán lehet beküldeni. A beküldéshez használt boríték nem tartalmazhat olyan utalást, amelyről kiderülhet a szerző(k) személye, vagy munkahelyére következtenni lehet.

A beküldési határidő folyamatos, de legkésőbb 1989. október 16-ig.

A pályázó címét, esetleges telefonszámát, személyi számát külön borítékban, a csomagban belül, külön jelgés borítékban kell úgy elhelyezni, hogy az adatok a boríték felbontásáig megállapíthatatlanok legyenek.

A külön borítékra kérjük jól láthatóan ráírni: Alkotó Ifjúság Pályázat, KISZ MÉV Tanácsa.

A pályázó azzal, hogy pályaművét benyújtotta, a pályázati kiírás feltételeinek és a bíráló bizottság döntéseinek alávetette magát.

A pályázaton való részvétel: A pályázat jelgés, melyen saját szellemi munkával részt vehet minden 35 éven aluli fiatal, illetve ilyen fiatalokból álló kollektíva, ha a pályázati kiírás feltételeit magára nézve kötelezőnek elismeri és vele szemben kizáró okok nem merülnek fel. A pályázat térjen ki arra, hogy a beadás időpontjában az újítás, ötlet milyen hasznosítási stádiumban van.

A pályázaton több pályaművel is lehet pályázni, minden egyes pályaművet önálló pályázatként kell benyújtani. A zsűri minden pályázatot elbírál és értékeli.

A pályázat elbírálása: Az elbírálást a KISZ MÉV Tanácsa mellett működő FMKT munkabizottság végzi, felkért szakértők segítségével.

A pályázatok eredményhirdetése a beküldési határidőtől számítva 30 napon belül lesz.

Felhívjuk a KISZ-bizottságokat, vezetőseket, alapszervezeteket, hogy a verseny sikeres lebonyolítása érdekében ösztönözzék fiataljait a versenyben való részvételre és működjenek közre, hogy a pályázatok a megjelölt határidőig benyújtásra kerüljenek.

Az, hogy a pályázat díjazásban részesül, nem zárja ki, hogy a javaslattevő(k) újítási, illetve feltalálói, szerzői díjazásban részesüljenek, amennyiben alkotói tudomásul veszik, hogy a pályaművek beadásával a pályaművek kizárólagos értékesítési, forgalmazási, gyártási, hasznosítási jogával a Mecseki Ércbányászati Vállalat rendelkezik.

A dolgozatokkal kapcsolatos újítói, feltalálói jogokat, a hasznosítás, alkalmazás gazdasági eredményével, előnyével, használati értékével arányos díjazási igényt, a megoldást teljes mértékben tartalmazó, az iparjogvédelmi szabályoknak megfelelően kidolgozott javaslatnak a vállalat iparjogvédelmi csoportjához — a pályázattól függetlenül — benyújtott leírás alapozza meg. A javaslatnak viszonylag új műszaki, vagy szervezési megoldást kell tartalmaznia, a szerző nevének, aláírásának, társszerzői arányának, lakcímének, munkahelyének, beosztásának, személyi számának feltüntetésével.

Az újítás, találmány értékelése és díjazása a pályázattól és a pályadíjaktól függetlenül történik. Amennyiben a MÉV nem tart igényt rá, a pályázó a leírt megoldást szabadon értékesítheti, hasznosíthatja, ha erre a MÉV-től engedélyt kap.

KISZ MÉV Tanácsa

Kitüntetés

Május elseje alkalmából Szakszervezeti Munkáért a Szakszervezetek Országos Kintutató Jelvény ezüst főtanácsának elnöksége a kozatát adományozta.

szakszervezeti mozgalomban végzett tevékenysége elismerésül Mizda Ferencnek (V. sz. bányaiüzem) a

MÁSODIK OLDAL

Nincsen már KISZ, de mit akar a DEMISZ?

A Budapest Sportcsarnokban tartott XII. KISZ-kongresszusra a MaDISz küldöttként jelen volt Varju László, a KISZ MÉV Tanácsának titkára is. Ha zárásként követően emlékeztetünk a szervezet történetéről, benyomásairól kérdeztük, annál is inkább, hisz ez a háromnapos tanácskozás a maga nemében párját ritkító változásokhoz vezetett, és rendkívüli jelentőségű a magyar ifjúsági mozgalom történetében.

Nagy Imre beszámolója követően, melyben a kongresszusra készült dokumentumokkal foglalkozott, a résztvevő negyvenhét tagszervezet mindegyike jelezte, hogy szót kér a tanácskozáson — emlékszik vissza Varju László.

A ma tagszervezetünk, a MaDISz képviselőjében Zsibrita Ildikó, a Budapesti Közlekedési Vállalat dolgozója kapott szót, és hozzászólásában benne volt az is, amit mi, mévesek kezdeményeztünk.

Egyébként a kongresszus hangulatára, munkájára jellemző, hogy végül többen is elálltak a felszólalási szándékuktól, egyszerűen azért, mert amit mondani akartak, azt valaki korábban már kifejtette a plénum előtt.

Mint ismeretes, a kongresszus menet közben országos gyűléssé alakult, és a KISZ jogutódjaként megalakította a Magyar Demokratikus Ifjúsági Szövetséget, a DEMISZ-t.

Pontról pontra haladva meghatároztuk a szövetség célját, törekvéseit, kidolgoztuk működésének alapelveit.

A DEMISZ nem fogadja el egyetlen párt irányítását sem és csak olyan politikát támogat, amely az elmúlt évtizedek hibáinak, illetve a modernizációnak

a terheit nem elsősorban a fiatal generációra akarja hárítani, s amely a valós teljesítményt nyújtóknak valódi, elérhető távlatokat kínál: lakást, állást, egyéni boldogulást.

Ugyanakkor a dokumentumban leszögeztük azt is, hogy a MISZOT keretén belül fogunk tevékenykedni. A gyűlés megbízta a szövetségi tanácsot, hogy teremtsen meg a szervezet információs rendszerét és tegyen javaslatot a pénzügyi források elosztására.

Döntés született arról is, hogy a szerződéses közösségi munkavállalás lehetőségeit, formáit mihamarabb le kell tisztázni. Az elfogadott dokumentumok között szerepelt egy olyan is, amely a KISZ harminckét éves múltjának tudományos elemzését, az ilyen módon szerzett tapasztalatok feldolgozását, hasznosítását tűzte ki célul.

Határozat született arról is, hogy a DEMISZ egy éven belül újabb országos gyűlést hív össze, amikor is azt kell megvizsgálnunk, hogyan is működik a szövetség.

A jelképrendszerünkről a szövetségi tanács — előreláthatólag — novemberben fog dönteni. Ebbe a testületbe egyébként minden tagszervezet, így a MaDISz is egy fővel képviselteti magát, illetve minden ötezer tag után egy plusz képviselőt delegálhat — mondta végeztül Varju László.

N. G.

Lesz-e politizáló klub?

Fiatal párttagok kaptak meghívást a közelmúltban a KISZ MÉV Tanácsától, hogy megvitassák a platformszabadságról szóló vitaanyagot. A gyér megjelenés talán annak tudható be, hogy ilyen jellegű összejövetelekre eddig még nem volt példa. A tízegyhány résztvevő közt akadt olyan középkorosztálybeli, aki részint hivatalból, részint kíváncsiságból tisztelte meg az ifjúságot.

„A kétszáz párttag kiszélesítését szeretnénk egy stabil gerincet kialakítani, amely hajlandó és képes lefelé és felfelé politizálni.” Így változott Varju László a fórum célját, amely érdeklődés és igény esetén klubba nőheti ki magát. Varga Jenő szerint a jelen politikai életben nem holmi szokásos nagyváraként folyik, hanem intézményrendszerünk alapos átrendezése.

Ez a folyamat az ifjúság nélkül nem folytatódhat le. Helyesnek és szükségesnek tartja ezen kör rendszeres összehívását.

Lakatos Zoltán kihangsúlyozta, hogy nem renitenkedők akarnak lenni a csoport tagjai! Azt szeretnék elérni, hogy azok a célok, amikért kiálltak az elmúlt években, célt érjenek, s olyan folyamat induljon meg az országban, melynek hatására bizakodva tekinthetnénk a jövőbe.

A témától elkanarodva szóba került a vállalati párttervezet, melynek kapcsán a PB képviselője egymaga állt szemben a fiatalokkal. A kérdés és kritikához válaszolva igyekezett Varga Jenő

megvilágítani a kérdéses ügyek hátterét. Elsősorban a pb és az apparátus (újra)választása váltott ki nemtetszést a fiatalokban.

Hirdetjük a párttagok ráciát, vitatkozunk a platformszabadságról, teret adunk az MSZMP politikájával alapvetően egyetértő, de rész kérdésekben más-képp gondolkodók vélemény nyilvánításának, ugyanakkor a párttagok különvéleményének hangsúlyozását korlátozzuk. Konkrét neveket is felhozunk példának, akiket egyáltalán nem dicsért meg a párt azért, mert nyíltan ország-világ előtt kinyilvánította véleményét. Undi László e kérdéshez annyit fűzött hozzá, hogy arc nélküli politikuskoból már volt elég. Arcokra, őszinte, nyílt véleményekre van szükség! A párthatározatok és anyagok megfogalmazása legyen világos, érthető, mert sajnos még a most átolvasott vitaanyag sem emészthető meg első olvasásra.

A pártdemokrácia kiterjedésével egyidejűleg számolni kell azzal, hogy megszaporodnak a pártot bíráló vélemények. Az ilyen ügyek nem fegyelmi jellegűek, ezért a KB egy független szerv létrehozását, melyet hívunk egyelőre „egyeztető bizottságnak”.

A vitaanyag módosításának összegzésére Varju László vállalkozott, majd kérte a jelenlévőket, hogy a legközelebbi összejövetelre minél több társukat hívják meg.

Helstáb Judith

A KISZ MÉV Tanácsa politikai programja

Programunk alapját a KISZ Országos Értekezletén elfogadott politikai platform jelenti. Ebből — saját gondolatainkkal kiegészítve — alkottuk meg a vállalati szervezetünkre érvényes programunkat.

A fiatalok érdekvégyesítését tükröző vállalati törekvéseink:

— A vállalat gazdasági tevékenységébe való beleszólás nélkül részt kívánunk venni a vállalat lét-helyzetének stabilizálásában.

A munka értékelése kizárólag a munka értéke szerint történjen.

Mindenképpen támogatjuk a belső vállalkozások kiterjesztését, a vállalkozói magatartás erősítését.

Támogatjuk tagjaink önálló kezdeményezéseit (klubok, szakkörök stb.).

A fiatalok élet- és munkakörülményeinek javítását elrendő célul tűztük ki magunk elé. Számunkra elsősorban a szervezetünk, és biztosítunk (lakáshozjutási tájékoztató, jogsegélyszolgálat, gyermek- és felnőtt üdültek, letelepedési segély stb.).

Szükségesnek tartjuk a lakásgazdálkodás azonnali javítását is, az első lakáshozjutás feltételeinek megteremtését.

Támogatjuk a fiatal értelmiség törekvéseit is, szükséges a réteg társadalmi, gazdasági és politikai érdekeinek képviselete.

Célunk, hogy a fiatalok elképzeléseinek, érdekeinek érvényesítése érdekében minél több képviselőt juttassunk be az MSZMP és a szakszervezet vezető testületeibe.

Ezek szellemében általános ifjúságpolitikai törekvéseink a következők:

A fiatalság, mint élet-helyzet, illetve állapot, ne legyen hátrányos megkülönböztetések alapmotívuma.

Az életkezés teljes el- lehetetlenülését, a fiatalok vezetővé válásának gátjait ki kell iktatni a társadalomból.

Szervezetünk döntéseinek meghozatalában tagjaink beleszólása szükséges.

A megújuló MSZMP stratégiai szövetségeseinként törekvünk az együttműködésre. Igényeljük a párt segítségét, véleményét, és mi sem mondunk le a pártot érintő elvszerű kritika jogáról.

Programunk egy-egy pontjának érvényrejtetése érdekében — a többféle alternatív érdekvégyesítő szervezet közül — bárkivel hajlandók vagyunk együttműködni. Ezért meggyorsítjuk az alkalmas fiatalok vezetővé történő kiválasztását, képzését és menedzselését.

Fentiekből következően fő politikai céljaink:

A politika eddigi értelmezését meg kell változtatni. Olyan politizálásra van szükség, ahol a gazdaság közvetlen politikai módon való irányítása kizárt.

A döntésekbe való beleszólás állampolgári jogon működjük.

Szükséges a tömegek — döntések előtti és utáni — minél szélesebb körbeni tájékoztatása, ezek demokratikus úton történő esetleges feloldása.

A program szervezeti feltételeinek megteremtését a következő képpen képzeljük el:

Az eddigi struktúrából megőrizzük a működő, elfogadott alapszervezeti mechanizmust. A fő hangsúlyt ezen a területen az érdekvédelemre, a sportra, a szabadidős tevékenységre kívánjuk helyezni. Ezek az alapszervezetek nagyobb önállósággal, programjainknak megfelelő anyagiakkal rendelkeznek.

MÉV viszonylatban fiatal kommunistákra építve kívánjuk létrehozni a szervezet stabil, marxista értékű, közös feladatvállalás mentén alakuló — ifjúsági szerveződés a KISZ keretén belül. Ezen szerveződések önálló programmal és pénzeszközzel rendelkeznek. Dinamikus alakulhatnak, függhetnek meg, annak függvényében, hogy az azt alkotó fiatalok mennyire érzik szükségét, eredményességét közösségüknek (például vállalati dolgozók lakóterületi alapszervezeteinek megalakítását, működését minden téren és minden módon támogatjuk).

Azok legyenek tagjaink, akik elfogadják politikai programunkat, megfogalmazott, képviselt értekeiket, azok, akik már most érzik, hogy az egyéni boldogulásukat megcélzó életstratégiák megvalósításának folyamatai lelassultak, tartalmukban hiányossá váltak és érzik annak szükségét, hogy a várható kihívásokra csak csoportosan lehet eredményesen válaszolni, akik tudják, hogy az elkötelezettséget nem egymás rovására, hanem együtt, egymást erősítve kell művelni. Olyan szervezet teremtünk, amelynek útközébe demokratikus, áttekinthető, tagjai által ellenőrizhető.

Programunk megfogalmazása — mely tartalmában folyamatosan kiegészülhet az azt erősítő elemekkel — a helyzet radikális megváltoztatásának igényével történik.

A KISZ vállalati küldött-értekezlete március 18-án úgy döntött, hogy a vállalati ifjúsági szervezet a MaDISz-hoz, a Magyar Dolgozók Ifjúsági Szövetségéhez jelentkezik regisztrált tagsággal. Politikai programjuk és működési szabályzatuk ezért teljesen összhangban van a MaDISz programjával.

A MaDISz programjáról a soron következő II. közgyűlés után számolunk be.

Várunk sorainkba, számíthatunk rád!

KISZ MÉV Tanácsa

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő: **Kabliár János**

Szerkesztő: **Ragoncsa János**

Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóczy u. 35. Telefon: 15-851 Vállalati telefon: 33-53

Kiadja: a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: **Bodó László**

Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 19. Telefon: 15-000

MÉV Nyomda 7633 Pécs, 39-es dandár út 19. Felelős vezető: **Sperczel János**

Megjelenik kéthetenként Előfizetési díj egy évre: 55,20 Ft

Előfizethető: a szakszervezeti bizalmiaknál **Ny-623-4**

1. Általános elvek és célok: — A szabályzat garanciát nyújt a tagszervezetek és az azokhoz csatlakozó alapszervezetek és a tagok autonómiájához, lehetőséget ad az új szervezetek csatlakozására, biztosítja a vitatott kérdések, az eltérő érdekek egyeztetési módjait, a konszenzus kialakítását.

2. A létrejött szövetség tagszervezetek — üzemek — közötti szövetség a vállalati tagság érdekében. Működési elve a képviselői demokrácia. Jellemzője a döntéshozatali demokráciája.

Legfontosabb elemei: — A szövetség működését a tagok közül delegálással választott tanács vezeti. — A tanács résztvevői: tagszervezetenként 3 fő, akik közül egy fő szavaz (az „értekezlet” által választott titkár, illetve titkárhelyettes nem tagja a Tanácsnak). A határozatképességet minden tagszervezet képviselőjének jelenléte adja. A tanácsülés elnöki tisztét a tagszervezetek vezetői ülésenként, rotációban töltik be. A napirendek előterjesztője a küldöttértekezlet által választott tit-

kár, vagy titkárhelyettes, vagy felkért szakértő. Döntési mechanizmus: A határozathozatal konszenzus elvén történik. Határozat születik, ha a tagszervezet képviselője nem emel vétót (azaz igennel, vagy tartózkodással szavaz), vagy, ha a tagszervezetek képviselője a határozathozatal során annak rész kérdéseiben egyet nem értését fejezi ki, de egészében elfogadja. A rész kérdések eldöntése többségi elv alapján (minden tagszervezeti képviselő a folyó év március 31-én regisztrált taglétszáma alapján számolandó). A rész kérdésekben kisebbségben maradtak véleményét a határozathozatalnál meg kell jeleníteni. Határozat nem születik, ha bármelyik tagszervezet képviselője vétót emel (azaz „nemmel” szavaz). Az állásfoglalás többségi elv alapján születik. Stratégiai kérdésekben csak az állandó mandátumú értekezlet hozhat határozatot. (A tanács bármely tagja indítványozhatja indoklás-

A MÉV KISZ Működési Szabályzata

kár, vagy titkárhelyettes, vagy felkért szakértő.

Döntési mechanizmus: A határozathozatal konszenzus elvén történik. Határozat születik, ha a tagszervezet képviselője nem emel vétót (azaz igennel, vagy tartózkodással szavaz), vagy, ha a tagszervezetek képviselője a határozathozatal során annak rész kérdéseiben egyet nem értését fejezi ki, de egészében elfogadja. A rész kérdések eldöntése többségi elv alapján (minden tagszervezeti képviselő a folyó év március 31-én regisztrált taglétszáma alapján számolandó). A rész kérdésekben kisebbségben maradtak véleményét a határozathozatalnál meg kell jeleníteni.

Határozat nem születik, ha bármelyik tagszervezet képviselője vétót emel (azaz „nemmel” szavaz). Az állásfoglalás többségi elv alapján születik. Stratégiai kérdésekben csak az állandó mandátumú értekezlet hozhat határozatot. (A tanács bármely tagja indítványozhatja indoklás-

sal együtt valamely kérdés stratégiai kérdéssé nyilvánítását. Ötven százalék plusz egy fő támogatása esetén csak az értekezlet hozhat döntést.) A tanács szükség szerint összehívhatja a különböző választott szervek tagjait.

A szövetség képviselői: a titkár, a tagszervezetek vezetői (mandátumuk 2 évre szól, többször újraválasztható, bármikor visszahívható), a titkárhelyettes és a munkabizottságok vezetői.

A szervezet gazdasági viszonyai: A tagszervezetek önálló jogi személyek. A KISZ, illetve annak utód-szervezete más szervezet-hez való csatlakozás esetén az adott tagszervezete vagyona, eszköze továbbra is a tagszervezetet illeti meg. A tagszervezet feloszlása, illetve annak a KISZ-ből, vagy annak utód-szervezetéből való kilépése esetén a tagszervezet vagyona, eszköze a vállalati szervezetet illeti meg. A szövetség és tagszervezetei gazdálkodásra vonatkozó jogszabályok keretei között önállóan gazdálkodnak.

Repesztgetünk, jövesztgetünk?

Vállalkozni kell(ene)

Amikor az elmúlt hetekben a megyei lapban többször is olvastam a vállalat „Robbantás nélkül!” címet viselő hirdetését, kellemes bizsergést éreztem a szívem tájékán. Azon egyszerű oknál fogva, mert így summáztam magamnak: valami megmozdult, ez lehet a kezdet a mostanában oly gyakran elhangzó többlábú állás felé.

A hirdetésben olyan szolgáltatásokat kínáltak, amelyekre feltehetően nincs sok vállalkozó. Beton- és kőtömbök robbantás nélküli repesztése épületen belül és kívül, kőtömbök méretre repesztése, közetek jövesztése, szegek beépítése, furatok készítése szerepelt az „étlapon”. A megnyugtató érzés, hogy na, végre lépünk kifelé, hogy nem csak az ércre gondolkunk, mint elsődlegesre. Ez mindaddig meg is maradt bennem, amíg a téma jó ismerőjével beszélgetni nem kezdtem. A IV. sz. bányauzem fejlesztési részlegének aknászával, Rostás Gáborral történt eszmecsere után ugyanis már sántának találtam a menyaszynt.

— Egy kicsit lépünk vissza az időben. Hogyan kezdte a részleg, azon belül a csoport az ilyen jellegű külső munkákkal való foglalatosságot?

— Annak idején teljesen véletlenszerűen indultak e

munkavállalások, személyes kapcsolatok alapján. Különböző fúrási feladatokkal kezdődött mindez, amit elsősorban bér munkában, a Pécsi Közúti Építő Vállalatnak végeztünk. Hidak, felüljárók pillérmegerősítésénél, vízátereszek kiképzésénél vállaltunk fúrási munkákat. A későbbiekben aztán más, komolyabb munkához is hívtak bennünket, olyan feladatokhoz, amelyekhez a bányászati technológiákat is lehetett adaptálni.

— Mit jelent a hirdetésben szereplő beton- és kőtömbök robbantás nélküli repesztése?

— Ezt ott kell kezdenem, hogy 6–8 éve figyeltünk fel a fesztöcmentre. A múlt évben felvettük a kapcsolatot a Szilikátipari Kutatóintézetrel, és a feltalálóval, aki ezt az anyagot gyártja és felhasználói szerződést kötöttünk velük,

ami előnyt biztosít nekünk a fesztöcment-felhasználás terén. Először csak próbára hoztuk ebből a cementből. Próbáltuk külszínen, a bányában több-kevesebb sikerrel. Végül is külső vállalkozásainkban is elkezdtek kipróbálni, majd használni, elég jó eredménnyel. Dolgoztunk a húspárnánál, ahol zárt térben betontömböt repesztettünk vele.

— Mi az a fesztöcment?

— Egy olyan anyag, ami 6–48 óra alatt a fúrt lyukban olyannyira megduzzad, hogy a beton-, kőtömböket szétrepeszt, elhasítja. Az anyag térfogata 1,5–1,8-szorosára nő meg, s 300–400 kilopond négyzetcentiméter nyomást képes leadni, s ez azt jelenti, hogy a bazaltömböt is megrepeszt.

— Mi indokolta pont most ezt a hirdetést a vállalkozásokra?

— Több összetevő. Az egyik minden bizonnyal az, hogy az elmúlt évben négyöt hónap alatt négyöt ember ilyen bér munkával 2,3 millió forint bevételt hozott. Az is indokolta, hogy tegyük közhírré, mi tudunk valamit, és jól, amit rajtunk kívül nem sokan.

Fontos az is, ismervé a vállalat helyzetét, hogy minden elszalajtott forint pazarlás, tehát vállalkozni kell, marketing tevékenység kell folytatni.

— Akkor ez jó üzlet a vállalatnak és a csoportban dolgozó embereknek?

— Az, hogy jó üzlet-e a vállalatnak, csak gyanítani merem, hogy igen. Ez a hirdetés azonban nem épülhet négyöt emberre, de még tízre sem. Úgy vélem, ha mi valóban többlábú akarunk állni, akkor változtatásokra van szükség. Nem tartom elfogadhatónak, hogy nehezen vetkőzünk le a bürokráciát, az aprólékos adminisztrációt, a lassúságot, az anyagért, szerszámért való kuncorságát, s azt sem, hogy még mindig akadnak, akik a jó ügymenetbe csak azért is keresztbe tesznek. Így nem lehet vállalkozni.

— Az embereknek így, ahogy van, nem üzlet ez az alvállalkozói tevékenység. Egyszerűen nincsenek érdekeltté téve, s ebből következően, hogy nem is lelkesednek, nincs ami serkentse őket. A fejlesztési részlegben belül a közetmechanikai csoport végzi ezeket a bér munkákat, csak hogy nem mindegy, hogy ugyan-

az az ember esetleg egy rehasos, a tényleges munkaidejében műszerrel a nyakában mér-e, vagy esetleg ugyanazért a pénzért nyolc órán keresztül bér munkában mondjuk fúr egy hidat.

— Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy drágán dolgozunk, a jó ég tudja, hogy miért, de olyan szorzókkal számolunk, hogy ihaj. A vállalati számlázási módszer olyan, hogy a ténylegesen felhasznált műszakokat, anyagokat amikor megadjuk, a különböző rezsizsorzók elkezdik úgy sokszorozni, hogy mire összeáll a számla, a megrendelő hanyatt esik. Így előbb vagy utóbb versenyképtelenné válunk. Az, ahogy esik, úgy puffan szemlélettel csak tönkre menni lehet. Nem tudom, hogy mit teszünk akkor, ha egyidőben több megrendelő is jelentkezik, s hogy a jó életben lehet majd ennyi emberrel elvállalni a megbízásokat. Pláne akkor, ha mellette még ugyanezeknek az embereknek el kell végezniük az üzemi, fejlesztési részleg adta feladatokat is.

— Végezetül, ha nem titok, érkeztek jelentkezések a hirdetésre?

— Nem tudom, hogy titok-e, vagy sem, én egy jelentkezőről tudok, egy hatalmas istállóban betonvályukat akart a megrendelő szétrepesztetni, de az ár hallatán úgy döntött, jól jöhetnek még az utókornak azok a vályúk.

Veress Tamás

Két ötlet több kerékre

A közelmúltban megrendezett Ötletbörzén Bakk László földalatti művezető, a III. sz. bányauzem ifjú gépészmérnöke két figyelemre méltó javaslatot tett.

Az egyik, hogy a csehszlovák gyártmányú PN-1700-as önjáró szállító-rakodógépek hidrosztatikus hajtásrendszerébe hidraulikus differenciálzárat építsenek be.

Ezeknél az önjáró berendezéseknél komoly gondot jelent, ha valamelyik kerék megcsúszik, vagy éppen a talaj egyenetlensége miatt levegőbe kerül — magyarázza az ifjú szakember. — Ilyenkor ugyanis a másik oldalon lévő keréken megszünik a hajtás. A cél az, hogy ezt megakadályozzuk. Ilyen jellegű próbázások, elképzelések már tavaly is foglalkoztattak bennünket, de hidraulikus úton, szelepekkel, ezt a problémát nem tudtuk megoldani.

— Valamelyik BNV-n én már láttam hidrosztatikus berendezésekhez használható hidraulikus differenciálzárat és azt is megtudtam, hogy ezeket a Danuvia gyártja francia exportra. Ennek beépítésével megszünik a fent említett problémák, mert ha az egyik kerék csak tíz százalékkal is többet fordul, mint a másik, a differenciálzárat azonnal bekapcsol. Két darabot rendeltünk a Danuviától és, ha minden jól megy, akkor őszre már beépíthetjük őket.

Bakk László másik javaslata az volt, hogy a BSZ-43-D típusú szervizkocsiknál kerékagybolygó-műveket alkalmazzanak. — Ezek a Szolgáltató üzem által gyártott kiszolgáló gépek sajnos sokat állnak féltengelytörés miatt — mondja a művezető. — Ezeknél a berendezéseknél az jelenti a gondot, hogy itt, a bányabeli viszonyok között a rendkívüli igénybevétel miatt a ZIL féltengelyek idő előtt elhasználódnak.

— Ismeretes, hogy, ha nagy fordulatot viszünk egészen a kerékig, a közbeeső elemek nincsenek úgy igénybe véve, mint amikor a sebességváltóból kis fordulatnál, de nagy nyomattal jön ki a meghajtás. Kerékagybolygó-művel ezt a problémát meg lehet oldani. A nálunk használt, de időközben már leselejtezték UL-2-es NDK gyártmányú önjáró rakodógép kerékagybolygó-művei méreteinél fogva alkamasak arra, hogy beépítsük azokat az egyik szervizkocsiba. A dolog azonban nem olyan egyszerű, mint az első hallásra tűnik, ugyanis ehhez át kell még alakítanunk a BSZ-43-D fékrendszerét is. Ezt a munkát a gyártó Szolgáltató üzem szakembereivel közösen szeretnénk végezni — mondotta végezetül Bakk László.

H. Zs.

N. G.

Na, mi akarsz lenni, kisfiam?

Előd Szaniszló rajza

Tanulságos balesetek

Cs. F. hegesztő, munkavégzés közben a hegesztési salak eltávolítására használt hidegvágót akarta megélesíteni. Beindította az állványos köszörűgépet, amelyen a tárgytartó asztal szabályosan be volt állítva. A hidegvágót a bal kezébe fogva, azt a köszörűszerzám oldalához tartotta. A kő berántotta a hidegvágót és a bal kezének I-es ujja a hidegvágó és a tárgytartó asztal közé csipődött és közben erősen megroncsolódott. A dolgozó a köszörüléshez előírt védő-

felszereléseket használta, de a baleset mégis 33 munkanap kiesést okozott.

A baleset nem következett volna be, ha a sérült betartja a Vas-, Fém- és Acélipar Kohászati Baleset-elhárító és Egészségvédő Övrendszabály köszörülésre vonatkozó előírásait, amely kimondja, hogy kézi köszörülés közben a korong oldalán köszörülni tilos, kivéve az e célra készített korongok esetén.

Jelen esetben csak a korong homlokfelületén lett volna szabad köszörülni.

H. Zs.

N. G.

Amikor néhány évvel ezelőtt szaporodni kezdtek a vibrogaratok a III. sz. bányauzemben, a GHH-s körlet két ifjú bányamérnöke elgondolkodott azon, miképp is lehetne a megtöltött csilléket olyan jelzéssel ellátni, amelyből egyértelműen kitűnik, hogy a termelvény melyik döntőből származik.

Egy-egy ilyen vibrogaratóból számszámra töltik a csilléket, így, ha mindegyiket az üzemben használatos fa rovással (ez amolyan gyújtósra emlékeztető apróautózat, melyre valamilyen írószkózzal róják fel a csapat számát) látták volna el, akkor a legfőbb kezű bányászok is órákat pepecseltek volna a „gyújtósfas” adminisztrációval.

Így aztán egy ideig a köveket festették. A két önjáró technikával dolgozó csapat egyikét a kék, a másikat a sárga színű jelölte oly módon, hogy a színező anyagot a teli csillék tartalmára juttatták.

A festék azonban már akkor sem volt olcsó mulatság, azóta pedig a zongoraláb kivételével minden termék ára csak emelkedett szép hazánkban.

Így született meg a két ifjú szakember fejében az úgynevezett műanyag rovás gondolata. Az alig egy arasz hosszúságú, csipeszzerű jelölés egy mozdulattal a csille peremére helyezhető és akkor sem esik le onnan, ha a kerekek esetleg már a talpfákon szökdecselnek.

Ezekből a hajlékony, normális használat esetén

A kőszínezék rovás(-)ára

szinte elnyúlhatatlan „csipeszekből” két-kétezer darabot készítettek, öt színben. A tízezer darab műanyag rovás pontosan annyiba került, mint a termelvény beszínezésére üzemi szinten fél évenként elpocsékolat festék.

Igaz ugyan, hogy eleinte volt gond elég, hisz, ha ezeket a rovásokat még a csapolás előtt a csille peremére helyezték, a színes kis „csipeszek” nemigen tudtak ellenállni a lehulló kőzet ostromának, de alighogy tudatosult az emberekben, hogy azt a töltés után sem nehezebb felhelyezni, ugrásszerűen növekedett az újfajta rovások állagéletkora.

Már-már a csipesznyugdíjkorhatár felemelése is szóba került, amikor valaki felfedezte, hogy a műanyag rovás hosszabbik szarát — valamilyen szerzővel — a rövidebbhez igazítva kiválóan alkalmas kert asztalok szeltől lebbenő terítőinek rögzítésére.

Ez a felfedezés a csipeszállomány oly mértékű megcsappanásához vezetett, mintha pestis támadta volna meg egy középkori város lakosságát.

A „járvány” elmúltával azonban még mindig elengedő rovás maradt és ma is ezeket használják a

körletben. Igaz, bizonyos emberi felelősség folytán a rovások egy része esetenként a csillefordítónál indul utolsó útjára a bunkerek, majd az ércszállító autók platója felé, de az a fél éves „festékpénz”, amit annak idején befektettek, kamatostul megtérült.

A III. sz. bányauzemi bunkerekhez nap, mint nap százával érkeznek a csillék Petőcről és az V. sz. bányauzemből is. A piros kőszínezék az előbbieket, a fehér az utóbbiakat jele. Az itt dolgozók ennek alapján tartják nyilván, honnan, mennyi termelvény érkezik.

Én tudom, hogy a finom kelme úgy értékes igazán, ha a színeivel is hívogat. Nem is akarok agítani a kőszínezék rovására. De, ha a kőszínezék-rovás ára ily magas, talán érdemes lenne elgondolkodni azon, nem volna-e érdemes a másik két üzemben is ilyen csipeszekbe fektetni az évi „festékköltés” egy részét?

Tudom, döreség lenne új színekkel operálni, hisz mondjuk a kutyafül-rózsaszín és a delfinmáj-vörös között normális ember — pláne sötétben, vagy félhomályban — nemigen tud különbséget tenni. De gondolom, ha az öt színű ma is használt egy-egy fajta rovás a másik két üzemből kikerülő csilléket ékesítené, spórolni lehetne a festékek árán — vállalati szinten nem is keveset.

Noárádi Gábor

Találkozás

Színházi jegyzet

Bár az üzemi lapnak nem feladata kritikát közzélni — erre megfelelően felkészülve sincs —, feladata azonban tájékoztatni arról, ha a kollektíva egy tagja, vagy csoportja valamilyen kiemelkedő teljesítményt nyújt, valami nagyot alkot.

A Pécsi Nemzeti Színház és a Pécsi Harmadik Színház bemutatta Nádás Péter—Vidovszky László: Találkozás c. tragédiáját Vincze János rendezésében.

Bennfentes nem lévén a színházi világban, jómagam nem tudom, hogyan történik ott a műsorválasztás. Több, feltehetően teljesen naív és laikus elképzelésem van, ám az a legvalószínűbb, hogy a bemutatásra kerülő darabok kiválasztásában a legnagyobb szerepe és így érdeme is a rendezőnek van. Ő az, aki mondanivalóját, annak aktualitását tekintve a legjobban magáénak érez egy-egy művet, aki érzelmileg, értelmileg, hangulatilag azonosul a darabban, megtalálja benne saját gondolatát, egyéniségét. Ezt látam bizonyítva a Találkozás Vincze János által történt színrevitelében.

Az Örkény-trilógia, Pilinszky és Mrozek után újra századunk, ezen belül is történelmi közelmúltunk legizgalmasabb, legfájóbb, legellentmondásosabb történelmi idéződnek fel egy asszony és egy fiatalember találkozásában. Egy asszony, Mária (Sebők Klára), aki a háborúnak éppúgy áldozata, mint az azt követő időszaknak, egyéni tragédiájában, mint cseppben a tenger, ott a történelem tragikumára, s nagy tanulsága: nincs cél, mely bármilyen eszközt szentesítene. Egy fiú (Puskás Tamás), aki kétségbeesetten, olykor az örület határán keresi a titkot, apja titkát, keresi

helyét, szerelmét, s tudja, hogy a „múltat be kell valani”, de egyben fél is a bizonyosságtól, a környékkel igazságtól.

Amikor a címlapon megláttam, hogy két szerző neve szerepel, kissé értetlenül álltam előtte: operettet, daltjátékot jeleznek így, mutatva, hogy az író, s a zeneszerző egyenrangúak. De mit keres itt, egy tragédia címe előtt? Nos, ennek a drámának kiváló alafőtje, nélkülözhetetlen kiegészítője a hárfa, a hegedű és az ütőhangszerek, vagy inkább zajeffektusok, kiemelik, segítik érvényre jutni a hangulati elemeket. Kár — ez minden bizonynyal a stúdió előadás kikerülhetetlen velejárója —, hogy helyenként elnyomja, zavarja a szöveget.

Vincze János rendező sok új, meghökentető megoldást talált a mondanivaló markánsabb kiemelésére. Bárán el színházban talán kissé szokatlan eszközökkel is: hosszú csöndekkel, szünetekkel, a pillanatig sem erotikus meztelenség, ugyanakkor az erotikus hatást kiváltó szövegmondással, a kultikus, a közönségnek talán kissé nehezebben érthető, de hangulatilag, érzelmileg befogadható jelképrendszerrel. Werner József diszlete találó, odaillő, segíti a lényegre koncentrációt. A színészek kiválasztását is csak dicsérni lehet. A mind szöveg, mind játék szempontjából rendkívül nehéz darabban végig bírják a közönség figyelmét, feszültség és figyelemfenntartó szavaikkal, gesztusaikkal, mozgásukkal. S a dráma végén nincs taps. A nézők megrendült arccal, csendben, pengő hegedűhúr hangjai mellett lassan rádőbbsenek, vége a játéknak.

Kablár János

28-án 16 és 18 órákor: Rend-
őrákadémia I. (USA film).

Az ANK Művelődési Ház
programjából

15-én 18 órákor: Lakótelepi
Néptáncok előlételek c. sorozatának vendége: Csepeli
György szociálpszichológus.

16-án 18 órákor: Az ANK
Művészeti Iskolája növendékei-
nek kiállítás és hangversenye.
17-én 20 órákor: Moby Dick
koncert. Belépő: 80 forint. 20
órákor: SZEPEPI koncert.
Belépő: 80 forint.

18-án 18.30 órákor: Mosoly —
fotókiállítás megnyitóját az au-
lában.

20-án 20 órákor: PAX-bull.
Belépő: 80 forint.

26-án 20 órákor: Deák Bill
Gyula koncertje. Belépő: 80
forint.

27-én 20 órákor: A Kentaur
együttműködés koncertje. Belépő: 100
forint.

(Folytatás az 5. oldalon)

Ötszáznyolcvan vásároltak jegyet arra a jótékonyági koncertre, melyen Pécs három legnagyobb fúvósze-
kara: a Pécsi Vasutas Koncert-fúvószenekar, a Mecseki Szénbányák Koncert fúvós zenekara és a Mecseki
Ércbányászati Vállalat Koncert fúvós zenekara adott hangversenyt a POTE aulájában. Az est teljes bevételét
gyógyászati segédeszközök vásárlására fordítják. Képviselet a MÉV Koncert fúvós zenekaráról IIáry Ba-
Csöndör László felvétele

Kéthetente PTV

Immár tíz éve annak, hogy az országban először az MTV Pécsi Stúdiója öntevékeny vállalkozásként kábeltelvíziós adást sugárzott Újmecekalján. Azóta a közösségi antennarendszerek lehetőségeit kihasználva, hazánkban sokhelyütt működik már városi televízió.

Lvov-Kertváros lakói az utóbbi években már rendszeresen nézheték a Nevelési Központból sugárzott műsorokat, azonban a Városi Televízió adásai máshol nem voltak foghatók.

Ez év áprilisától azonban már adottak a fellelétek, hogy a VTV programját közel kétszáz ezer lakos láthassa. Az első kísérleti adás, melyet az elmúlt hónap utolsó szombatján sugároztak, már eljutott a város csaknem valamennyi lakójához. A Pécsi Városi Televízió műsora azokban a lakásokban, ahol közösségi antennarendszert használnak, az 1-es programon fogható, családi házakban, illetve ott, ahol nincs „központi antenna”, a misinai, illetve a Dianna téri kiségitő adók adáskörzetében a 49-es és a 26-os VHF csatornákon vehető.

Ezentúl kéthetente szombat reggelként közel kétórás műsorral jelentkezik majd a Városi Televízió és, mint azt Müller István felelős szerkesztőtől megtudtuk, műsorpolitikájuk célja a pécsi embert állítani a középpontba.

A város életével, mindennapjával foglalkozó témákon túl, számos érdekes információval, rövid szórakoztató blokkokkal színesítik a programot.

Az állandó rovatok mellett, mint például a Szóbeszéd, a Plusz-műsor, vagy a Mesterkonyha sok-sok érdekességgel szolgálnak azoknak, akik reggel héttől a televíziózást választják.

Amikor az újjáalakult Városi Televízió ez év februárjában társult az MTV Pécsi Körzeti Stúdiójával, jogot nyert arra, hogy az MTV frekvenciáját használhassa. Csak így nyílhatott lehetőség arra, hogy műsoraikat az egész város lakossága láthassa. A Posta és a HÍRGÉP szakemberei pedig azt ígérték, hogy mindent megtesznek azért, hogy a PTV műsora lehetőleg jó minőségben legyenek foghatók Pécs egész területén.

Műholdvételi rendszer, vagy kábelrekonstrukció?

Van aki szidja, van aki élvezi

Még jól emlékszem azokra az időkre, amikor először került szóba, hogy a kertvárosi lakásokban lehetővé válik a műholdas televíziózás. Ott él ismerőseim vigyori arccal mesélték, hogy milyen jó is lesz nekik, mert fotelemből nézhetnek majd olyan műsorokat, mint a fejlett nyugatiak. Azóta ugyanezek az ismerősök már arról panaszkodnak, hogy szögletesfejük a gyerekek, mert állandóan a zenei klippeket, a rögbit és pankrációs közvetítéseket kísérik figyelemmel. Bár már lecsendesedtek a kezdeti ujjongások, de most, hogy Újmecekalja és a Szigeti városrészt is hamarosan bekapcsolódik a vételi lehetőségbe, előtérbe kerültek a jólérsültek által sugallt változtatások. Például az, hogy a francia adás helyett mennyivel jobb lenne a nyugatnémet, vagy a Sky Channel jelenleg sugárzott szórakoztató programja helyett egy másik programot beállítani.

Életszínvonalunk romlásával egyenes arányban emelkedik a zűgolódás amiatt, hogy amíg Kertvárosban ezer forintot, addig miért kell Uránvárosban ugyanezért a szolgáltatásért kétezret, sőt, az Ércbányász utcában ötezer forintot fizetni.

E kérdések tisztázása végett kerestük fel a HÍRGÉP antennauzemében Szigeti Rudolf üzemvezetőt és Torma Tamás tervezőt, üzemvezető-helyettesét.

— A műholdas vételre alkalmas antennarendszert sokféleképpen nevezik az emberek. Mondják kábelrendszernek, nevezik parabolaantenna kiépítésnek és műholdas vételi lehetőségnek is. Pontosan mi az a munka, amit Önök Kertvárosban jelenleg is végeznek?

— Rosszul került ki mindig is a kommunikációs rendszereken keresztül a köztudatba az — válaszol Torma Tamás —, hogy mi a műholdvételi rendszert építjük ki. Erről tulajdonképpen szó sincs. Mi alapvetően a hajdanában kiépített antennarendszerek a renkonstrukcióját végeztük, s végezzük még ma is. Ebbe fért bele — tulajdonképpen véletlen egybeesés folytán — a műholdvételi rendszer kiépítése is.

— Ez a renkonstrukció a jobb képminőségért történt elsősorban, s igen kis részt foglal el a felújításban a műholdas vételi lehetőség. Ez a munka végül is Kertvárosban 16 ezer lakásban teremtett jobb vételt, s lehetőség nyílt így arra is, hogy a nagyvárosi városrészt is erről a rendszerről üzemeltessük. Arról nem beszélve, hogy ezzel a renkonstrukcióval ez a rend-

lőnséget a lakók. A műholdas vétel kezdete ez évben várható, s talán a perifériás részeken is, például Szigeti út, Tiborc utca, Ércbányász utca.

— A Szigeti városrészen egy hónap múlva kezdjük a munkákat, s talán ott is még ebben az évben foghatók lesznek a műholdas adások.

— Nyereséges a vállalatnak ez a vállalkozás, vagy netán ráfizet?

— Ha a tendencia így megy tovább — veszi át a szót az üzemvezető —, akkor éppenhogy beáll szintre, nem is keresünk, nem is veszünk. Kertvárosban az ezer forint még annyit is ért, Uránvárosban a kétezer, mire elkészül a rendszer már nem annyit ér. Az Ércbányász utcai ötezer forintos „hozzájárulás” viszont nem fedezi a költségeinket, az egyértelműen ráfizetés nekünk.

— Van-e lehetőség arra, hogy az elkövetkezőekben a három műholdas vételnél többet is lehessen fogni?

— Lehetőség lenne többre is, de engedély erre a háromra van. Majd egyszer, ki tudja.

— Ezek szerint, nem lesz a közeljövőben műholdvételi kánaán?

— Magyarországon az életszínvonal zuhan, ezt tudomásul kell venni. Azt is, hogy az emberek túlnyomó többsége 60—100 ezer forintot nem tud kiadni ekkora vételre alkalmas televíziókészülékre. Hogy mit hoz a jövő? Ahogyan maga sem tudja, én sem tudom — mondotta befejezésül Szigeti Rudolf.

Veress Tamás

Könyvajánlás

Balogh Sándor: Magyarország
külpolitikája 1945—1950

E könyv Balogh Sándor: A népi demokratikus Magyarország külpolitikája 1945—1947 című munkájának bővített és átdolgozott változata és szervesen kapcsolódik a Magyarország külpolitikája című sorozat korábbi kötetéhez. A szerző jelen munkájában felvázolja Magyarország külpolitikáját, külpolitikai törekvéseit az ideiglenes Nemzeti Kormány

megalakításától a koreai háború kitöréséig terjedő időszakban, szoros kölcsönhatásban a szövetséges nagyhatalmak közép- és délkelet-európai politikájával, valamint a nemzetközi helyzet alakulásával.

Nem került meg a szerző a párizsi békekonferenciát megelőző és különösen a korabeli közvéleményt foglalkoztató kérdéses külpolitikai kérdéseket sem, így a fegyverszüneti szerződést, a német nemzetiségi lakosság kitelepítését, a magyar-csehszlovák lakosságcsere-egyezményt, a jóvátételt és a magyar-szovjet gazdasági megállapodásokat.

Művelődjünk szórakozunk

A Ságvári Andre
Művelődési Ház programjából

Stúdiógalériában 30-ig: Ban-
hoffer József mohácsi festő-
művész kiállítása.

A Harmadik Színház és a
Pécsi Nemzeti Színház közös
műsora 16-án, 19-én, 26-án 15.00
órákor, 28-án 10.00 órákor és
30-án 15.00 órákor: Csipkerózsika,
zenés mesejáték.

Ságvári Mozi

13-án 16 órákor: A dzsungel
könyve (USA film).

14-én 18 órákor: Omen (USA
film).

20-án 16 és 18 órákor: Bosz-
szüvágó (USA film).

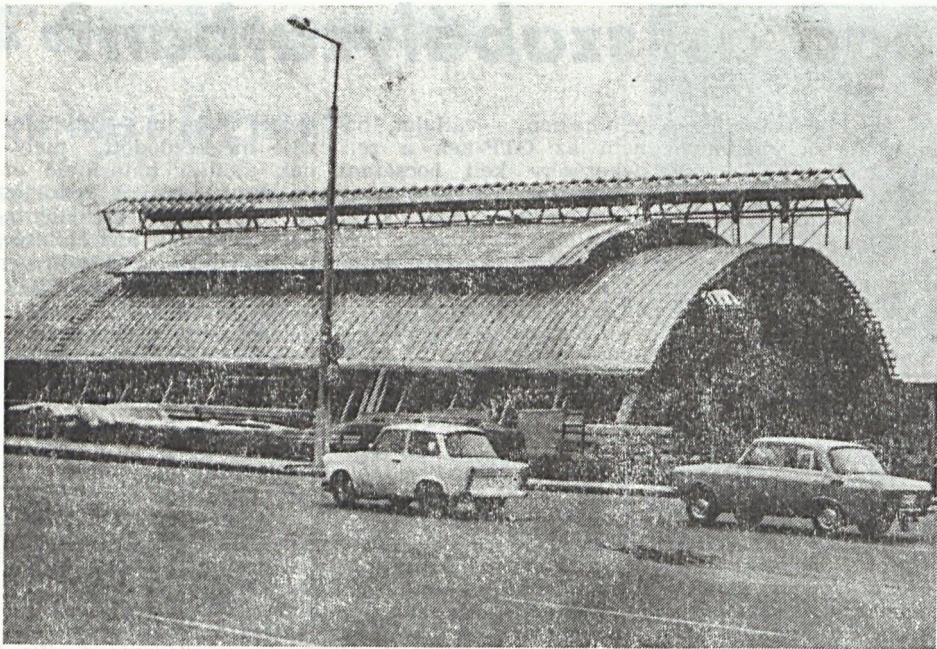
21-én 16 és 18 órákor: Com-
mandó (USA film).

27-én 16 és 18 órákor: Őrdög-
űző (USA film).

VÁLLALATI és ÜZEMI TERVMUTATÓK kiemelt TELJESÍTÉSE

(1989. I—IV. hó)

VÁLLALAT:	I.	II.	III.	IV.	V.
fémtermelés kg	106,7 ⁰				
vágathajtás fm	103,1 ⁰				
létszám fő	97,5 ⁰				
geológiai mélyfúrás fm	91,4 ⁰				
ERCDŐSÍTŐ ÜZEM: vegyi feldolgozás t	102,0 ⁰				
BÁNYAUZEMEK:					
nyersérctermelés fkg	95,8	111,2	104,0		
vágathajtás fm	92,1	122,7	94,8		

A 6A út patacsi elágazásánál épülő impozáns építményről két héten keresztül igyekeztünk adatokat beszerezni. Annyit sikerült kinyomoznunk, hogy az építő a Mecsekép Képző-vevő, ahol azonban nyilatkozni az építkezéssel csupán egyetlen ember illetékes. Nos, az illetékes ezidáig nem sikerült elérnünk. Így nem sikerült megtudnunk, hogy pontosan mi épül, milyen technológiával, ki az építető, s mikor kerül átadásra. Tehát marad továbbra is a szóbeszéd, ami csupán annyit tartalmaz, hogy a létesítmény elkészülte után építőanyagokat árusít majd, illetve építési eljárások bemutatására szolgál. Fotó: Csödör

A bőrfoci másképp pattan

Alig hogy véget ért a vállalati teremlabdarúgó-bajnokság, a csapatok a Ho Si Minh-park salakos pályáira vonultak és csütörtökönként itt keserítik egymás, no, meg a bőrfoci életét.

Bőrfociét, mert hogy a teremben „környezetvédelmi okokból” röplabdát használtak, ami ugye főként a technikás játékosoknak kedvez, most viszont már inkább az erő és a gyorsaság dominál.

Az állás talán egyedül a Központ csapatának sikerült zökkenő mentesen, akik két emberelőnyt adva ugyan 3-2-re kikaptak az Anyagosztálytól, de a következő meccsükön — immár teljes létszámmal — 13-0 arányban verték az EDÜ-t.

A teremben oly jól szereplő V. üzemiek és petőciek, hol csúszkálnak, hol botladoznak a salakon, így három forduló után a tabella alsó régiójában tanyáznak.

Jót tett viszont a friss levegő a Kutató-mélyfűrő üzem játékosainak, akik eddig valamennyi meccsüket megnyerték, és amíg a teremben szinte számolatlanul kaptak a gólokat, itt most úgy tűnik, náluk a legszigorúbb a „portaszolgálat”.

N. G.

Az utak Utahba vezetnek

Ha egy kisebb, nem is oly korszerű személyi számítógép egyetlen lemezére felvihető adathalmazt tekintjük etalonnak, szükségtelen csodálkozunk azon, hogy őseink a sorskérdések eldöntésekor inkább bíztak a törzs varázslójának mormogásában — annál is inkább, mert e tekintélyes szakértő jövőmondók hókusz-pókuszaiából és hanghordozásából legalább a vezérük messzemenő következtetések levonására érezte magát alkalmasnak.

Ha a varázsló nem is, de ő tudta, hogyan kell dönteni. Akkoriban eleink a papiruszt nem ismervén, jobb esetben fára, vagy agyagtáblára rótták írásjeleiket, rosszabb esetben kőbe vésték igazságukat.

Ha nem kellett volna hozzá százsámra mihás állatok, bölcs vezéreink biztonnal legalább Hajdúhadház-téglás-alsóig hurcolhatták volna a még pogány magyarok etelkőzi és az annál is régebbi viszontagságait rendszerbe foglaló bibliotékáját.

Ila Ond, vagy mondjuk Töhötöm az adott pillanatban a nyerge alá nyúl és kivesz egy mágneslemezt, melyen mindez rajta van, akkor mi most — szerény becslésem szerint — Utah államban élénk.

A hét vezér ugyanis vagy menet közben a ló hátán merült volna el a múlt átfogó, részleteiben is alapos, tudományosan elemző, perspektivikus tanulmányozásában és ez esetben a vikingek a Nagy víz túlsó partjára szállították volna őket rémületükben, vagy a komputer magyar gyártmány lévén felmondta volna a szolgálatot.

Garanciális szerelő híján ez utóbbi eset még inkább nyugatra irányította volna a magyart, de hát akkoriban az Alpok lábánál virágzó városokban a kereskedők nem a videókra, hűtőládákra és személyi számítógép-alkatrészekre specializáltak magukat.

Frankföldön pedig a bevásárló turizmus pláne nem volt divat, így valószínűleg megintcsak a vikingeknél kötöttünk volna ki.

Teóriám szerint a mai Utah állam határán a hét vezér tanácsot ült volna és miután meggyőződtek, hogy egyetlen besenyő sem követi már őket, legbölesebbük emígyen szólt volna: Testvéreim, tovább egy tapodtat se! Kerülhetnek még utódaink nehéz helyzetbe és akkor majd hálával zengetik a nevünket, hogy a nyugati tőke itt helyben vagyon!

Nógrádi Gábor

Újra kör-egységekért a Bányász Kupában

Április 18—19—20-án a III. sz. bányász honvédelmi klubja volt a házigazdája az 1989. évi hatfordulós löverseny sorozat első fordulójának.

Kellemetlen esős, szeles időben feküdtek löállásba a férfi kispuskások. A 25 fős mezőny ennek ellenére jól kezdett. Az élen a házigazdai Ruzics János végzett 183 körrel. Ott volt a nyomában Bradits László (Szolgáltató) 182 és Dömötör Ferenc (V. üzem) 181 körrel.

Csapatban most a Szolgáltató végzett az élen 537 körrel, második az V. üzem 532, míg harmadik a III. üzem 529 körrel. A verseny meglepetése az EDÜ ötödik helye.

A női versenyre már ideális volt az időjárás, de ennek ellenére a 15 fős mezőny mérsékelt szerepet Ragoncsáné (Szolgáltató) 176 és Tarjányné (EDÜ) 171 körös eredménye mondható jónak. A harmadik helyezett Vörös Zsuzsa (EDÜ) 159 körrel.

Csapatban az első az EDÜ 484, második a Szolgáltató 464, harmadik a Kutató-mélyfűrő 440 körrel. Az utóbbiak fiatal, lelkes csapattal indultak, akik zömmel középiskolai tanulók, ifjúgárdisták. Tőlük majd a későbbiekben várható javuló, stabil eredmény.

A pisztolyosok versenyében a dobogós helyezéseket a rutin döntötte el a lelkesedés ellenében, vagyis volt minősített versenyzők egymás között osztozkodtak. Bayer László (Szolgáltató) 182 körrel első lett. Őt követte Herr László és Somogyi György EDÜ versenyzők 181—181 körrel. Itt 21 fő állt löállásba.

Csapatban az EDÜ tartja az elsőjét 535 körrel nyomában a Szolgáltató 522, harmadik a III. üzem 465 körrel. A következő fordulók időpontjai és rendezői: május 23—24—25-én IV. üzem, június 6—7—8-án Szolgáltató, szeptember 12—13—14-én Kutató-mélyfűrő és október 3—4—5-én V. üzem.

Varga Béla

Válámi ván, de nem az igazi...

A minap könny szökött a szemembe, no, nem azért, mert a cigrettafüst gellert kapott a munka hevében. Egyszerűen pofára estem. A kezembe került ugyanis a január 1-jén hatályba lépett vállalati kollektív szerződés törzsgárda tagságot szabályozó passzusa. Rögvest megállapítottam, hogy a szegény embert már nem csak az ág húzza. Az adóról, vámról, inflációról, magas vérnyomásról már nem is szólván.

Ezt az évet én, naív lélek, tudni illik úgy kezdem el, hogy az idei bányásznapon majd kitüntetéssel a mellemem feszitek. Ez a tudat éltetett, s a bányásznapra már nagyon készültem.

Na, nem valami nagy kitüntetésről álmodoztam, azt ugyanis már a kisdödővóban megtanultam, elismerést csak a jők kapnak. Én csupán a 15 éves törzsgárdatagságért járó Bányász Szolgálati Érdemérmét akartam. A gazdasági válság viszont már a nyakunkig ér, igaz is, akkor minek a zakóra jelvény, ha a lekvár lassan a füllünkig ér.

Bár belátom ezt az észérvet, de igazán várhatlak volna a szerződést módosítókat egy évet. Már csak azért is, mert a jövő esztendőben szép kerek számat írunk majd az újabb szerződésre. 1990-ben remélem, ki tudom majd még számolni, hogy mikor is telik le vállalatunknál a húsz évem. Igaz, főbben kedvemestégték már, mondván, 1994-ben nem, hogy jelvény nem lesz, de hol lesznek én már? Bosszantó, Máriagyúdra jár a sok jövőbelátó? Mi az, hogy nem lesznek érdemérmem nélkül egy tapodtat sem megyek. 1999-ben pedig beállok majd az aranygyűrűs seregbe. Ja, hogy az sem lesz már? Ki érti ezt, csak nem megy tönkre az ország?

Akkor ugyanis 2007-ben hová álljak? Vagy nyugdíjra sem jut már, mert a szabályt általírják? —resta—

Peches csapat az APEH

Folyik a nagyüzem a re „ruházta” meg a Bórru-labdarúgó SZMT Kupában, hát.

Peches csapat az APEH, ahol vállalatunk több, mint egy tucaat együttessel képviselteti magát. Csapatunk többsége sikerrel mutatkozott be. A Szálló és a Szolgáltató már tovább is jutott a második fordulóba, a Petőfi SE és a Tanép legyőzésével. A visszavágók előtt biztos továbbjutónak tűnik a III. üzem „A”, ők 9-1-re verték a DEDÁSZ-t.

Ragyogóan szerepelt női csapatunk is, ők először 3-1-re, majd a visszavágón a III. üzem „B” pedig 7-2-4-0-ra verték a BEV-et.

SORSOLÁS

AZ 1989. ÉVI KISPÁLYÁS LABDARÚGÓ-BAJNOKSÁGRA

VIII. forduló. V. 18., csütörtök 16 óra: III. üzem „A”—V. üzem „B”; Anyagosztály—V. üzem „A”; KMÜ—Központ.

IX. forduló. V. 22., hétfő 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

X. forduló. V. 25., csütörtök 16 óra: IV. üzem „A”—Szálló; III. üzem „B”—IV. üzem „B”; EDÜ—V. üzem „A”, 16.50 óra: Öntöde—Központ, III. üzem „A”—KMÜ; Anyagosztály—V. üzem „B”, 17.40 óra: Szolgáltató—Fejlesztés.

XI. forduló. V. 29., péntek 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XII. forduló. V. 31., vasárnap 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XIII. forduló. V. 3. október 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XIV. forduló. V. 7. október 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XV. forduló. V. 10. október 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XVI. forduló. V. 14. október 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XVII. forduló. V. 18. október 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XVIII. forduló. V. 22. október 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XIX. forduló. V. 26. október 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XX. forduló. V. 30. október 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XXI. forduló. V. 3. november 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XXII. forduló. V. 7. november 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XXIII. forduló. V. 11. november 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XXIV. forduló. V. 15. november 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XXV. forduló. V. 19. november 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XXVI. forduló. V. 23. november 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XXVII. forduló. V. 27. november 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XXVIII. forduló. V. 31. november 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XXIX. forduló. V. 5. december 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XXX. forduló. V. 9. december 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

XXXI. forduló. V. 13. december 16 óra: III. üzem „A”—IV. üzem „B”; III. üzem „B”—V. üzem

Mi és a környezetvédelem

A dögművek szűkös befogadóképessége miatt bizony nehéz dolog 3300 tonna állati hulla biztonságos elhelyezése a mai világban, még akkor is, ha ez a mennyiség csupán egy mezeje problémája.

Ott, ahol a falvak többségében nitrátos a víz, ahol atomtemető építése ellen tiltakoznak az emberek, ahol a sok tucatnyi sebteben létesített személerakóhely közül jó, ha csupán tizenkettő felel meg minden tekintetben az előírásoknak, egy-egy meddőhányó vörös posztó a környezetvédők szemében.

A Hazafias Népfőrdő mezei elnökségének április 27-ei ülésén, ahol Baranya környezet- és természetvé-

delmi helyzete volt a téma, éppen ezért sok szó esett vállalatunkról is.

A szakértők által készített rendkívül alapos előterjesztés ugyan csak érintőlegesen foglalkozott vállalatunk környezetszennyezésben betöltött szerepével, ám ennek nagyon prózái oka volt, nevezetesen az, hogy egy egész sor adatmérés eredményét még ma is sűrű homály fedti. Pontosabban titoktartás kötelezi a vállalatot és ennek feloldására az illetékes állami vezetés a mai napig nem adott engedélyt.

Különböző méréseket perze végeznek — egyebek között a Kőjál is — melyek eredménye alapján a jelenlévő szakemberek

egyöntetűen azt állították, hogy a lakosság egészsége nincs veszélyben, de mint minden titkosan kezelt, misztifikált dolog, vállalatunk tevékenységének velejárói is találgatások táptalaját képezik.

A környezetvédelmi szakemberek részéről — nyilván a hiányos adatszolgáltatás miatt — a legfigyelemre méltóbb ötlet az volt, hogy ha már egyszer az adatok titkosak, legalább azt jó volna tudni, hogy az abaligeti út közelében létesített V. sz. bányauzemi légaknánál mennyire szennyezett a ventilátorok által kihajtott bányalevegő.

Szó esett a holdbéli tájakra emlékeztető perkolációs dombokról és az egy-

re magasodó meddőhányókról is, amelyek elsősorban tájvédelmi okokból — nyilván esztétikailag — kifogásolhatók.

Vállalatunk számára némi vigaszt jelentett, hogy a megyében működő többi bánya — legyen az kő vagy kőszén — rekvitívációs tervek hiányában szintén komoly gondot okoz a környezet- és természetvédelemnek.

A hozzászólások során többen is úgy vélekedtek, hogy a bányászati tevékenységet folytató vállalatoknál a termelői árat úgy kellene megállapítani, hogy a természeti környezet helyreállítására is jusson pénz.

N. G.

Személyi hírek

Nyugállományba került: Süti Mihályné geológus technikus, Lomcsák János föld alatti mozdonyvezető (III. sz. bányauzem), Kiss Józsefné takarító, Koltai László targoncavezető (IV. sz. bányauzem), Brettnér Ede aknász (V. sz. bányauzem), Szegedi Gyula föld alatti szállító csilis, Strif-

ler Gyula külszíni segédmunkás (Szolgáltató üzem), Kisdaróczi János felelős szerkesztő (Központ).

Nyugállományba került dolgozóinknak ezúton is megköszönjük vállalatunknál végzett eredményes munkájukat, s nyugdíjas éveikhez kellemes pihenést és jó egészséget kívánunk.

Meghalt: Sárközi Zoltán külszíni főmérnök (Kutató-mélyfűrő üzem), Katona József öntvénytisztító (Szolgáltató üzem).

dában is megmérkőznek dolgozóink a szovjet vendégekkel, meghozza nemcsak a a férfiak, hanem a nők is. Ugyancsak kétféleképpen találkozik az asztaliteniszben és lövészetben, míg sakkban és labdarúgásban csak az erősebb nem érli össze tudását.

Baráti sporttalálkozó

Május 19-én, 20-án és 21-én öt sportágban ismét megrendezik a MEV—Szojvet nagyszövetség sporttalálkozót. Újkövetség sporttalálkozót. Újkövetség sporttalálkozót. Újkövetség sporttalálkozót.